

ภูเก็ต

แผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด (พ.ศ. 2566 - 2570)

(ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568)

คณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดภูเก็ต

คำนำ

แผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568) มีวัตถุประสงค์ในการขับเคลื่อนการพัฒนาาระบบสถิติประเทศไทยในระดับพื้นที่ โดยเน้นให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ ทั้งนี้ การตัดสินใจในแต่ละระดับของพื้นที่ (หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด) จำเป็นต้องใช้สถิติที่สะท้อนการดำเนินการของพื้นที่ตามนโยบายของรัฐบาล (Agenda based) และการแก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่ (Area based) ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเชิงลึก เป็นระบบ และมีความต้องการเฉพาะ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจให้ตอบโจทย์การดำเนินนโยบายของรัฐ

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568) ฉบับนี้ ได้มีการทบทวนยุทธศาสตร์และแผนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. 2566 – 2570) ที่เป็นปัจจุบัน และแผนพัฒนาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจังหวัด รวมทั้งมีการทบทวนแนวทางการพัฒนาสถิติทางการ และแผนกำหนดความรับผิดชอบ เพื่อให้มั่นใจได้ว่า จังหวัดภูเก็ตจะมีสถิติที่สำคัญ จำเป็น และพอเพียงต่อการกำหนดนโยบาย วางแผน และติดตามผลในการพัฒนาจังหวัด

การขับเคลื่อนแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568) สู่การปฏิบัติ เป็นการบริหารจัดการระบบสถิติในระดับพื้นที่ โดยมีสำนักงานสถิติ จังหวัด ทั้ง 76 จังหวัด ในฐานะเป็นเลขานุการ คณะกรรมการสถิติระดับจังหวัด ซึ่งเป็นกลไกในการขับเคลื่อนให้จังหวัดมีสถิติที่มีคุณภาพ ตรงตามความต้องการของพื้นที่อย่างแท้จริง รวมทั้งเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผน แม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐ เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้าน สถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การ แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและ สารสนเทศของประเทศ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของร่างแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570) ที่กำหนดไว้ว่า “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่เชื่อถือได้ เพื่อพัฒนาสถิติทางการที่สร้างคุณค่าในการใช้ประโยชน์สู่ความยั่งยืน”

สารบัญ

บทที่ 1	บทนำ	1
	1.1 หลักการและเหตุผล	1
	1.2 วัตถุประสงค์การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
	1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	4
	1.4 คำอธิบายศัพท์	5
บทที่ 2	ยุทธศาสตร์และแผนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด	8
	2.1 การศึกษายุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด	8
	2.2 การวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาจังหวัดภายใต้แผนพัฒนาจังหวัดที่เป็นปัจจุบัน ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแผนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด	17
	2.3 การวิเคราะห์สถานการณ์ แนวโน้ม การพัฒนาในระดับจังหวัด	29
บทที่ 3	บัญชีสถิติทางการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด	49
	3.1 บัญชีสถิติทางการตามประเด็นการพัฒนาจังหวัด	49
	3.2 บัญชีสถิติทางการตามตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด	65
	3.3 บัญชีสถิติทางการตามประเด็นสำคัญ (Pain point) ของจังหวัด	65
บทที่ 4	สถานการณ์สถิติทางการ และแนวทางการพัฒนาสถิติทางการ/ แผนกำหนดความรับผิดชอบ	69
	4.1 สถานการณ์สถิติทางการ	69
	4.2 แนวทางการพัฒนาสถิติทางการ	72
บทที่ 5	ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติทางการ	75
	5.1 ปัญหา อุปสรรค	75
	5.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติทางการ	76
ภาคผนวก ก	แผนภาพการวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาจังหวัดภายใต้แผนพัฒนาจังหวัด ที่เป็นปัจจุบันที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแผนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ในระดับจังหวัด	79
ภาคผนวก ข	ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด	81
ภาคผนวก ค	คำอธิบายตารางบัญชีสถิติทางการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด และคำอธิบายข้อมูล (Metadata)	84
	ภาคผนวก ค1 คำอธิบายตารางบัญชีสถิติทางการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด	85
	ภาคผนวก ค2 คำอธิบายข้อมูล (Metadata)	87

สารบัญภาพ

ภาพ 1	แนวคิดการพัฒนาสถิติทางการ	3
ภาพ 2	กรอบแนวคิดการวิเคราะห์นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด	8
ภาพ 3	ยุทธศาสตร์ชาติ 6 ด้านและการแปลงยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ	9
ภาพ 4	เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	13
ภาพ 5	การจัดกลุ่ม SDGs ตามปัจจัยที่เชื่อมโยงกันใน 5 มิติ (5Ps)	14
ภาพ 6	การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ระดับประเทศสู่แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. 2566 - 2570) (ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568)	28
ภาพ 7	การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัด ในปี 2564	32
ภาพ 8	การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปี 2563 และ 2564	33
ภาพ 9	การวิเคราะห์ลำดับความสำคัญของมิติการพัฒนาจังหวัด	34
ภาพ 10	ดัชนีการพัฒนารวมของจังหวัดภูเก็ตเทียบกับค่ากลางประเทศ ปี 2560 – 2564	34
ภาพ 11	ดัชนีด้านการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่งของจังหวัดภูเก็ตเทียบกับค่ากลาง ประเทศ ปี 2560 – 2564	35
ภาพ 12	ดัชนีการพัฒนาด้านสันติภาพและยุติธรรมของจังหวัดภูเก็ตเทียบกับค่ากลางประเทศ ปี 2560 – 2564	39
ภาพ 13	ดัชนีการพัฒนาคมนาคมของจังหวัดภูเก็ตเทียบกับค่ากลางประเทศ ปี 2560 – 2564	41
ภาพ 14	ดัชนีการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมของจังหวัดภูเก็ตเทียบกับค่ากลางประเทศ ปี 2560 – 2564	43
ภาพ 15	ดัชนีการพัฒนาด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนาของจังหวัด เทียบกับค่ากลางประเทศ ปี 2560 – 2564	45
ภาพ 16	ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “การท่องเที่ยว”	52
ภาพ 17	ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “การท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต”	53
ภาพ 18	ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “การเติบโตอย่างยั่งยืน”	55
ภาพ 19	ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของจังหวัดภูเก็ต”	56
ภาพ 20	ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “การจัดการขยะ”	57
ภาพ 21	ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “การพัฒนาการเรียนรู้”	59
ภาพ 22	ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี”	60
ภาพ 23	ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “พลังทางสังคม”	61
ภาพ 24	ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “การศึกษาของจังหวัดภูเก็ต”	62
ภาพ 25	ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนจังหวัดภูเก็ต”	63
ภาพ 26	ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “ผู้สูงอายุของจังหวัดภูเก็ต”	64

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ 27	QR Code แสดงตารางบัญชีสถิติทางการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัดภูเก็ต	68
ภาพ 28	จำนวนรายการสถิติทางการจำแนกตามบัญชีสถิติทางการและสถานะความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูล	70
ภาพ 29	QR Code รายการสถิติทางการที่กรมเป็นเจ้าของข้อมูล	72
ภาพ 30	QR Code รายการสถิติทางการที่หน่วยงานในจังหวัดเป็นเจ้าของข้อมูล	73
ภาพ 31	จำนวนรายการสถิติทางการจำแนกตามความเป็นเจ้าของและความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูล	73
ภาพ 32	QR Code แนวทางการพัฒนาสถิติทางการที่ความพร้อมเผยแพร่เป็น Tier 1	74
ภาพ ก1	การวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาจังหวัด ภายใต้แผนพัฒนาจังหวัดที่เป็นปัจจุบันที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแผนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด	80
ภาพ ข1	ดัชนีการพัฒนาระดับจังหวัดภูเก็ต	82
ภาพ ข2	ค่าตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต	83
ภาพ ค2	คำอธิบายข้อมูล (Metadata)	87

สารบัญตาราง

ตาราง 1	ความสอดคล้องระหว่างประเด็นหมุดหมายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และประเด็นการพัฒนาจังหวัดของแผนพัฒนาจังหวัด	19
ตาราง 2	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัด	21
ตาราง 3	กรอบแผนพัฒนาภาคใต้ (พ.ศ. 2566 – 2570) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (พ.ศ. 2566 – 2570) ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568)	26
ตาราง 4	การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัดในปี 2564	32
ตาราง 5	การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปี 2563 – 2564	33
ตาราง 6	ตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนาและตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดีของดัชนีด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง	36
ตาราง 7	ตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนาและตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดีของดัชนีด้านสันติภาพและยุติธรรม	39
ตาราง 8	ตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนาและตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดีของดัชนีด้านการพัฒนาคน	41
ตาราง 9	ตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนาและตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดีของดัชนีด้านพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	44
ตาราง 10	ตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนาและตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดีของดัชนีด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา	46
ตาราง 11	ลำดับความสำคัญของมิติการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต	47
ตาราง 12	ตารางสรุปจำนวนรายการสถิติทางการ จำแนกตามบัญชีสถิติทางการ ความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูล และความเป็นเจ้าของข้อมูล)	71
ตาราง ค1	คำอธิบายตารางบัญชีสถิติทางการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัดภูเก็ต	85

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

“สถิติ” เป็นวัตถุดิบสำคัญในการกำหนดนโยบาย การวางแผน การตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล ชัดเจน มีหลักฐานเชิงประจักษ์ (Evidence-Based) รวมทั้งการขับเคลื่อนการดำเนินงาน การติดตาม และการประเมินผลตามแผนที่กำหนดไว้ในทุกระดับ ดังนั้น ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ รัฐบาลจึงจำเป็นต้องมีข้อมูลต่าง ๆ เพื่อใช้ในการกำหนดยุทธศาสตร์ วางแผน และติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานตามนโยบายต่าง ๆ

การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลส่งผลให้มีข้อมูลและสถิติจำนวนมากเกิดขึ้นจากระบบทะเบียนและการใช้ชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นโอกาสสำคัญในการนำมาใช้พัฒนาประเทศ โดยประเทศไทยใช้ระบบสถิติแบบกระจายงาน (Decentralized statistical system) เพื่อให้ผู้กำหนดนโยบายมองเห็นภาพรวมผ่านเป้าหมายและตัวชี้วัดได้อย่างแท้จริง

ดังนั้น การพัฒนาระบบสถิติของประเทศจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้มีสถิติที่สนับสนุนการวางแผนพัฒนาประเทศ โดยประเทศไทยได้ใช้กรอบแนวคิด “Demand-Driven” ซึ่งเน้นการผลิตสถิติทางสถิติที่มีคุณภาพ ตรงตามความต้องการใช้งานอย่างแท้จริง สำหรับใช้ติดตามผลการพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ประเทศไทยยังให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการระบบสถิติให้มีความน่าเชื่อถือและมีคุณลักษณะ “เหมาะสมต่อการใช้งาน (Fitness for use)” โดยครอบคลุมมิติต่าง ๆ ได้แก่ ความตรงตามความต้องการของผู้ใช้ ความถูกต้องแม่นยำ ความทันเวลา การเข้าถึงได้ง่าย และการเปรียบเทียบกันได้ รวมถึงสามารถสนับสนุนการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ที่มุ่งหมายในการเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศเพื่อรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงที ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้คือ พลิกโฉมประเทศสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”¹

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยขึ้นตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 เพื่อเป็นกรอบการพัฒนาระบบสถิติของประเทศร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ให้สามารถผลิตสถิติที่มีความถูกต้องตาม หลักวิชาการสอดคล้องกับมาตรฐานสากล และส่งเสริมการใช้ข้อมูลร่วมกัน ผ่านแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย 3 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2554 – 2558) ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2559 – 2565) และฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570) ทั้งนี้ ได้มีการแปลงแผนแม่บทสู่การปฏิบัติให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิด

¹ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, (2565), แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

ผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 258 ข (2) “ให้มีการบูรณาการฐานข้อมูลของหน่วยงานของรัฐทุก หน่วยงานเข้าด้วยกัน เพื่อให้เป็นระบบข้อมูลเพื่อการบริหารราชการแผ่นดินและการบริการประชาชน” ทั้งใน ระดับภารกิจ (กระทรวง กรม) และระดับพื้นที่ (จังหวัด)

การดำเนินงานภายใต้แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2570) ต้องอาศัยการบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ตั้งแต่ต้นทางในการกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับบริบทของประเทศ สำหรับในระดับพื้นที่ที่มีการขับเคลื่อนผ่านกลไกคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัด โดยสำนักงานสถิติจังหวัดในฐานะฝ่ายเลขานุการได้ร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่จัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดครั้งแรกในปี พ.ศ. 2557 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาข้อมูลสถิติที่ตอบสนองยุทธศาสตร์จังหวัด กระบวนการดังกล่าวเชื่อมโยงแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีเข้ากับการพัฒนาข้อมูลสถิติระดับจังหวัด ผลลัพธ์ที่ได้คือ สถิติทางการ (Official Statistics: OS) ระดับจังหวัด ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญในการสนับสนุนการตัดสินใจ ประกอบด้วยปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor: CSF) ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator: KPI) ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline data) และคำอธิบายข้อมูลสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ที่อธิบายการจัดเก็บข้อมูลของส่วนราชการ นอกจากนี้ ยังมีผลลัพธ์เป็นชุดข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product champion) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical issue)

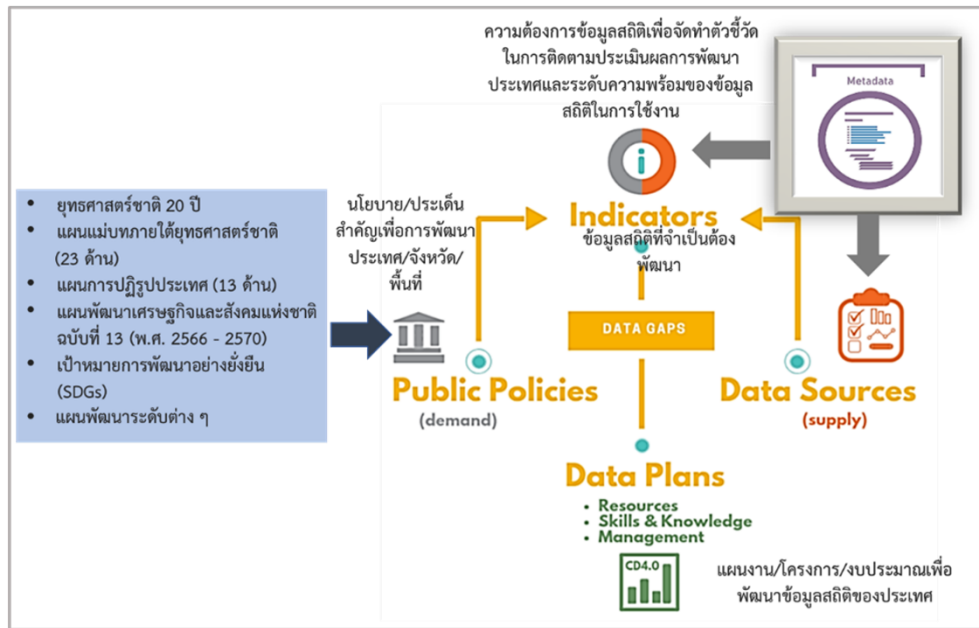
การขับเคลื่อนแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด (พ.ศ. 2566 – 2570) ได้ยึดหลักแนวคิด “Demand-Driven” ในการผลิตสถิติทางการที่มีคุณภาพบนพื้นฐานของความต้องการใช้สถิติอย่างแท้จริงและสอดคล้องกับนโยบายสำคัญของประเทศ ได้แก่

- ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)
- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (23 ประเด็น)
- แผนการปฏิรูปประเทศ
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)
- เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่เชื่อมโยงกับกรอบการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)
- แผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด
- แผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ. 2566 – 2570²

เพื่อให้ได้รายการข้อมูลสถิติที่สนับสนุนการจัดทำตัวชี้วัดสำหรับติดตามผลการพัฒนาประเทศในแต่ละระดับ โดยเฉพาะระดับพื้นที่ จำเป็นต้องตรวจสอบสถานะข้อมูลที่ภาครัฐมีอยู่ (Data supply) ว่ามีหน่วยงานเจ้าของข้อมูลหรือไม่ หากข้อมูลดังกล่าวอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานราชการส่วนกลาง สำนักงานสถิติแห่งชาติจะดำเนินการประสานงานต่อไป สำหรับข้อมูลที่มีหน่วยงานเจ้าของข้อมูลแล้ว หน่วยงานนั้นต้องจัดทำคำอธิบายข้อมูลหรือเมทาดาดา (Metadata) และลงทะเบียนเข้าสู่ระบบบัญชีข้อมูลภาครัฐ (Government Data

² มติคณะกรรมการบูรณาการนโยบายภาค (ก.บ.ภ.) ครั้งที่ 2/2564 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2564 ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2566 – 2570 เพื่อให้แผนทันสถานการณ์ และใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 – 2570

Catalog: GD Catalog) เพื่อให้มีข้อมูลพร้อมสำหรับการบริการและมั่นใจได้ว่ามีสถิติที่สามารถใช้ในการประเมินและติดตามผลตัวชี้วัดการพัฒนาประเทศในแต่ละระดับได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังภาพ 1

ภาพ 1 แนวคิดการพัฒนาสถิติทางการ

หากมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลใด แต่ยังไม่มีข้อมูลหรือหน่วยงานรับผิดชอบในการจัดทำ คณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดจะพิจารณาอบหมายหน่วยงานดำเนินการจัดทำข้อมูลดังกล่าว กระบวนการนี้จะช่วยพัฒนาสถิติทางการในระดับพื้นที่ให้มีความครบถ้วน เพียงพอ และตอบโจทยความต้องการใช้งานจริงของผู้ใช้ นอกจากนี้ ยังช่วยให้มีข้อมูลสำหรับติดตามและประเมินผลการพัฒนาระดับพื้นที่ได้อย่างถูกต้องและมีธรรมาภิบาล ดังนั้น คณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดจึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดภูเก็ต ฉบับนี้ขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการบริหารงานของจังหวัด

1.2 วัตถุประสงค์การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

- 1.2.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์นโยบายและยุทธศาสตร์ตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (23 ด้าน) แผนการปฏิรูปประเทศ (13 ด้าน) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) กรอบแผนพัฒนาภาค (พ.ศ. 2566 – 2570) และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2566 – 2570) ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. 2566 – 2570) หรือนโยบายของผู้บริหารในจังหวัด
- 1.2.2 เพื่อจัดทำรายการข้อมูลสถิติทางการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

- 1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลในระดับพื้นที่ของประชาชน
- 1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่าย และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของหน่วยงานในระดับพื้นที่ในการผลิตข้อมูลทางสถิติ และการประยุกต์ใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติ และสารสนเทศที่สนับสนุนการพัฒนาในระดับพื้นที่

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

- 1.3.1 เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (23 ด้าน) แผนการปฏิรูปประเทศ (13 ด้าน) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน กรอบแผนพัฒนาภาค (พ.ศ. 2566 – 2570) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2566 – 2570) แผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. 2566 – 2570) หรือนโยบายของผู้บริหารในจังหวัด
- 1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นการพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนาฯ กับแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ โดยมีการประชุมหารือร่วมกับสำนักงานจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 1.3.3 วิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าจากแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (23 ด้าน) ซึ่งใช้เป็นกรอบในการจัดทำห่วงโซ่คุณค่าที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด โดยมีการประชุมหารือร่วมกับสำนักงานจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 1.3.4 ทบทวนรายการสถิติทางการ 21 สาขา³ รายการข้อมูลสถิติทางการในระดับพื้นที่ และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติทางการของแต่ละห่วงโซ่คุณค่าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด เพื่อจัดทำเป็นร่างผังสถิติทางการ
- 1.3.5 จัดทำบัญชีสถิติทางการที่แสดงชื่อประเด็นการพัฒนาจังหวัด ประเด็นสำคัญ ตัวชี้วัด รายการสถิติทางการ การจัดจำแนก ระดับการนำเสนอผล สถานะความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูล (Tier) หน่วยงานเจ้าของข้อมูล ระดับหน่วยงานเจ้าของข้อมูล Metadata ของรายการสถิติทางการที่จังหวัดเป็นเจ้าของข้อมูล ชื่อชุดข้อมูล สถานะการลงทะเบียน GD Catalog URL ของรายการสถิติทางการที่ลงทะเบียนบน GD Catalog และ URL ของรายการสถิติทางการบนระบบบัญชีข้อมูลจังหวัด/ระบบบัญชีข้อมูลหน่วยงาน ทั้งนี้ สถิติทางการในบัญชีสถิติทางการบางรายการ อาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป
- 1.3.6 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

³ สถิติทางการ 21 สาขา ประกอบด้วย ด้านสังคม 9 สาขา ได้แก่ 1) ประชากรศาสตร์ ประชากรและเคหะ 2) แรงงาน 3) การศึกษา 4) ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม 5) สุขภาพ 6) สวัสดิการสังคม 7) หญิงและชาย 8) รายได้และรายจ่ายของครัวเรือน 9) ยุติธรรม ความมั่นคง การเมืองและการปกครอง ด้านเศรษฐกิจ 11 สาขา ได้แก่ 10) บัญชีประชาชาติ 11) เกษตรและประมง 12) อุตสาหกรรม 13) พลังงาน 14) การค้าและราคา 15) ขนส่งและโลจิสติกส์ 16) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 17) การท่องเที่ยวและการกีฬา 18) การเงิน การธนาคาร และประกันภัย 19) การคลัง 20) วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 21) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.4 คำอธิบายศัพท์

- 1.4.1 **ห่วงโซ่คุณค่าภายใต้แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (23 ด้าน)⁴** เป็นองค์ประกอบ (ซึ่งอาจรวมถึงกิจกรรมและกระบวนการต่าง ๆ) ที่มีความสอดคล้องและสัมพันธ์กันเป็นระบบภายใต้แผนแม่บทย่อย ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของกระบวนการดำเนินงาน (ต้นทาง) ไปจนกระทั่งสิ้นสุดกระบวนการดำเนินงาน (ปลายทาง) ที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายแผนแม่บทย่อยนั้น ๆ ได้ตามที่กำหนด โดยทางสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำ 140 Final Value Chains เพื่อใช้ประกอบการจัดทำโครงการสำคัญต่าง ๆ
- 1.4.2 **ห่วงโซ่คุณค่าทั่วไป (Generic Value Chain: GVC)⁵** เป็นห่วงโซ่คุณค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากภาพรวมของจังหวัด (กรอบการดำเนินงานปี 2557) สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 18 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่คุณค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain: VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
- 1.4.3 **ห่วงโซ่คุณค่าที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด** เป็นห่วงโซ่คุณค่าของจังหวัดในแต่ละประเด็นการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาจังหวัด โดยใช้ห่วงโซ่คุณค่าภายใต้แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (23 ด้าน) 140 Final Value Chains และห่วงโซ่คุณค่าทั่วไป (Generic Value Chain: GVC) เป็นกรอบในการจัดทำเพื่อให้ได้ห่วงโซ่คุณค่าตามประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) ที่มีความสอดคล้องและสัมพันธ์กันเป็นระบบ ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของกระบวนการดำเนินงาน (ต้นทาง) ไปจนกระทั่งสิ้นสุดกระบวนการดำเนินงาน (ปลายทาง) ที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายประเด็นการพัฒนาจังหวัดได้ตามที่กำหนด
- 1.4.4 **แผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด⁶** เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี เพื่อให้เชื่อมโยงกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลาที่ต้องดำเนินการด้วย

⁴ การประชุมเชิงปฏิบัติการการจัดทำโครงการสำคัญ ประจำปีงบประมาณ 2565 เอกสารประกอบการบรรยาย: การวิเคราะห์และประมวลผลห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ที่ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายแผนแม่บทย่อย Workshop2 วันที่ 9 กรกฎาคม 63

⁵ ผลจากการจัดทำโครงการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด และ 18 กลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2557

⁶ ผลจากการจัดทำโครงการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด และ 18 กลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2557

- 1.4.5 **สถิติทางการ (Official Statistics)**⁷ หมายถึง ข้อความหรือตัวเลขที่เป็นตัวแทนแสดงถึงคุณลักษณะของสิ่งต่าง ๆ ในประเทศ ที่ประมวลตามความเป็นจริงจากข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ตามหลักวิชาการทางสถิติและเป็นสถิติที่มีความสำคัญต่อการใช้ในการกำหนดนโยบายเพื่อการพัฒนาประเทศ
- 1.4.6 **บัญชีสถิติทางการ** เอกสารแสดงบรรดารายการสถิติทางการเพื่อจัดทำแผนกำหนดความรับผิดชอบในการดำเนินงานทางสถิติตามแผนแม่บท
- 1.4.7 **บัญชีสถิติทางการจังหวัดภูเก็ต** หมายถึง บัญชีสถิติทางการที่สามารถตอบสนองสถานการณ์ประเด็นการพัฒนาจังหวัด และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาคหรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ
- 1.4.8 **รายการสถิติทางการ** หมายถึง ข้อความหรือตัวเลข ที่เป็นตัวแทนแสดงถึงคุณลักษณะของสิ่งต่าง ๆ ในประเทศ ที่ประมวลตามความเป็นจริงจากข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ตามหลักวิชาการทางสถิติ และเป็นสถิติที่มีความสำคัญต่อการใช้ในการกำหนดนโยบายเพื่อการพัฒนาจังหวัด ที่รวบรวมไว้เป็นบัญชีสถิติทางการตามแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด
- 1.4.9 **คำอธิบายข้อมูลหรือเมทาดาดา (Metadata)**⁸ หมายถึง ข้อมูลที่ใช้อธิบายข้อมูลหลักหรือกลุ่มข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งกระบวนการเชิงธุรกิจ (ในที่นี้หมายถึง กระบวนการทำงานตามภารกิจของหน่วยงาน) และเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศ กฎและข้อจำกัดของข้อมูล และโครงสร้างของข้อมูล เมทาดาดาช่วยให้หน่วยงานสามารถเข้าใจข้อมูล ระบบ และขั้นตอนการทำงานได้ดียิ่งขึ้น โดยการบริหารจัดการเมทาดาดา (Metadata management) เริ่มตั้งแต่ การเก็บรวบรวม การจัดกลุ่ม การดูแล และการควบคุมเมทาดาดา ทั้งนี้ข้อมูลแต่ละชุดควรมี เมทาดาดา เพื่อให้ผู้ใช้งานทราบเกี่ยวกับ ชุดข้อมูล เช่น รายละเอียดชุดข้อมูล สิ่งที่เกี่ยวข้องกับชุดข้อมูล วัตถุประสงค์การนำไปใช้ฟิลด์ข้อมูล ประกอบด้วย
- 1) คำอธิบายชุดข้อมูลส่วนหลัก (Mandatory metadata) เป็นรายละเอียดคำอธิบายชุดข้อมูลส่วนหลักที่ทุกชุดข้อมูลจำเป็นต้องมี โดย 1 ชุดข้อมูล ประกอบด้วยคำอธิบายข้อมูลจำนวน 14 รายการ ได้แก่ ประเภทข้อมูล ชื่อชุดข้อมูล องค์กร ชื่อผู้ติดต่อ อีเมลผู้ติดต่อ คำสำคัญ รายละเอียด วัตถุประสงค์ ความถี่ของการปรับปรุงข้อมูล ขอบเขตเชิงภูมิศาสตร์หรือเชิงพื้นที่ แหล่งที่มา รูปแบบในการเก็บข้อมูล หมวดหมู่ข้อมูลตามธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ และสัญญาอนุญาตให้ใช้ข้อมูล
 - 2) คำอธิบายชุดข้อมูลทางเลือก (Optional metadata) เป็นส่วนของรายละเอียดคำอธิบายชุดข้อมูลเพิ่มเติมที่ช่วยให้รายละเอียดของคำอธิบายชุดข้อมูลมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

⁷ แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558 หน้า 6

⁸ มาตรฐานของสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) มสพร. 1-2564 ว่าด้วยแนวทางการจัดทำข้อมูลภาครัฐ หน้า 3

1.4.10 **ความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูล**⁹ คือ การจัดสถานะความพร้อมข้อมูลออกเป็น Tier ที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยการนำรายการสถิติมาจัดกลุ่มเพื่อปรับให้เข้ากับบริบทของประเทศไทย โดยแบ่งเป็น 3 Tier

- Tier 1 คือ สถิติทางการที่มีค่านิยมและวิธีการผลิต มีข้อมูลพร้อมเผยแพร่และมีหน่วยงานรับผิดชอบ
- Tier 2 คือ สถิติทางการที่มีค่านิยมและวิธีการผลิต แต่ยังไม่พร้อมเผยแพร่
- Tier 3 คือ สถิติทางการที่ไม่มีค่านิยมและวิธีการผลิต ไม่มีข้อมูล และไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบ

1.4.11 **หน่วยงาน**¹⁰ หมายถึง ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐ

1.4.12 **เจ้าของข้อมูล (Data owners)**¹¹ หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบดูแลข้อมูลโดยตรง สร้างความมั่นใจได้ว่าการบริหารจัดการข้อมูลสอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐาน กฎระเบียบ หรือกฎหมาย เจ้าของข้อมูลทำการทบทวนและอนุมัติการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล เช่น การเปลี่ยนแปลงเมทาดาตาและเกณฑ์การทำดาตาคleaning (Data cleansing) นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ในการให้สิทธิ์ในการเข้าถึงข้อมูล จัดชั้นความลับของข้อมูล เจ้าของข้อมูลมักจะอยู่ในตำแหน่งบริหาร เช่น ผู้อำนวยการฝ่ายหรือหัวหน้าส่วนงานบุคคล เป็นเจ้าของข้อมูลบุคคล ผู้อำนวยการฝ่ายหรือหัวหน้าส่วนงานการเงินเป็นเจ้าของข้อมูลการเงิน เป็นต้น

1.4.13 **หน่วยงานเจ้าของข้อมูล** หมายถึง ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบดูแลข้อมูลโดยตรง สร้างความมั่นใจได้ว่าการบริหารจัดการข้อมูลสอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐาน กฎระเบียบ หรือกฎหมาย

1.4.14 **ระดับหน่วยงานเจ้าของข้อมูล** หมายถึง ระดับการบริหารราชการแผ่นดินตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งได้บัญญัติให้การบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ระดับการบริหารราชการแผ่นดิน ในที่นี้ จะหมายรวมเฉพาะการบริหารราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้แก่

1) การบริหารราชการส่วนกลาง ระดับ “กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม”

2) การบริหารราชการส่วนภูมิภาค ระดับ “จังหวัด”

⁹ การประชุมคณะอนุกรรมการสถิติด้านสังคม ครั้งที่ 2/2565 วันศุกร์ที่ 2 กันยายน 2565

¹⁰ พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550

¹¹ ธรรมนูญข้อมูลภาครัฐ หน้า 36

ยุทธศาสตร์และแผนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด

การขับเคลื่อนการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด (พ.ศ. 2566 – 2570) ได้ศึกษายุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (23 ด้าน) แผนการปฏิรูปประเทศ (13 ด้าน) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และตัวชี้วัดสากลอื่น ๆ ที่สำคัญ เช่น การจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขัน International Institute for Management Development (IMD) รวมถึงยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนแม่บท/แผนพัฒนาต่าง ๆ/แผนปฏิบัติราชการระดับกระทรวง กรมที่เกี่ยวข้อง กรอบแผนพัฒนาภาค (พ.ศ. 2566 – 2570) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2566 – 2570) แผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. 2566 – 2570) ตลอดจนนโยบายของผู้บริหารในจังหวัด พร้อมทั้งวิเคราะห์ความสอดคล้องและเชื่อมโยงระหว่างประเด็นการพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนากับแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดในการดำเนินการในครั้งนี้ ดังภาพ 2

ภาพ 2 กรอบแนวคิดการวิเคราะห์นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด

2.1 การศึกษายุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. 2566 – 2570) ได้มีการศึกษายุทธศาสตร์และแผนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างแผนและข้อมูลสถิติที่ใช้ในกำหนดนโยบาย การจัดทำตัวชี้วัดเพื่อติดตามประเมินผล ดังนี้

2.1.1 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)¹²

ยุทธศาสตร์ชาติเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารราชการแผ่นดินและใช้เป็นแนวทางในการสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหาร รวมถึงการวางกรอบการพัฒนาประเทศให้ไปในแนวทางที่เหมาะสมสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือตามคติพจน์ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์โดยมีการแปลงยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ ดังภาพ 3 เพื่อยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม

ภาพ 3 ยุทธศาสตร์ชาติ 6 ด้านและการแปลงยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ

2.1.2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ¹³

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ ต่อไป ซึ่งได้คำนึงถึงประเด็นร่วมหรือประเด็นตัดข้ามยุทธศาสตร์และการประสานเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประกอบไปด้วย สถานการณ์และแนวโน้มที่เกี่ยวข้องของแผนแม่บท เป้าหมายและ

¹² ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580), ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 135 ตอนที่ 82 ก

¹³ สรุปสาระสำคัญของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580), สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตัวชี้วัดในการดำเนินการ ซึ่งแบ่งช่วงเวลาออกเป็น 4 ช่วง ช่วงละ 5 ปี รวมทั้งกำหนดแนวทางการพัฒนา และแผนงาน/โครงการที่สำคัญของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติว่า “ประเทศไทยมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีจำนวน 23 ฉบับ ได้แก่

- 1) ความมั่นคง
- 2) การต่างประเทศ
- 3) การเกษตร
- 4) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- 5) การท่องเที่ยว
- 6) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ
- 7) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล
- 8) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่
- 9) เขตเศรษฐกิจพิเศษ
- 10) การปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม
- 11) ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- 12) การพัฒนาการเรียนรู้
- 13) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- 14) ศักยภาพการกีฬา
- 15) พลังทางสังคม
- 16) เศรษฐกิจฐานราก
- 17) ความเสมอภาคและหลักประกันสังคม
- 18) การเติบโตอย่างยั่งยืน
- 19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
- 20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ
- 21) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- 22) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
- 23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติทั้ง 23 ฉบับ เป็นการกำหนดประเด็นในลักษณะที่มีการบูรณาการ และเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง และประเด็นการพัฒนาจะไม่มีซ้ำซ้อนกันระหว่างแผนแม่บทฯ เพื่อให้ส่วนราชการสามารถนำแผนแม่บทฯ ไปใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ

ป้องกันการเกิดความสับสน โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นแผนระดับที่ 2 ที่มีความสำคัญในการเป็นแนวทางการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ และถ่ายทอดไปสู่แนวทางในการปฏิบัติในแผนระดับที่ 3 ของหน่วยงาน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560

นอกจากนี้ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำห่วงโซ่คุณค่าของประเทศไทย¹⁴ (Final Value Chain Thailand) ที่ส่งผลให้บรรลุ 140 เป้าหมายแผนแม่บทย่อย ภายใต้แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ (ฉบับแก้ไข ปี 2566)

2.1.3 แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง)¹⁵

แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) เป็นแผนระดับที่ 2 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2560 โดยส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ ซึ่งทุกหน่วยงานต้องดำเนินการตามกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ (Big Rock) นำไปสู่การปฏิบัติตามหลักความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล (Causal Relationship: XYZ) เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติของแต่ละช่วงเวลา 5 ปี โดยแผนการปฏิรูปประเทศ ฉบับปรับปรุงจะดำเนินการคู่ขนานไปกับเล่มแผนการปฏิรูปประเทศฉบับเดิมที่ประกาศใช้เมื่อเดือนเมษายน 2561 ที่เป็นกิจกรรมในลักษณะภารกิจปกติของหน่วยงาน ซึ่งแผนการปฏิรูปประเทศ 13 ด้าน ได้แก่ ด้านการเมือง ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านกฎหมาย ด้านกระบวนการยุติธรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณสุข ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสังคม ด้านพลังงาน ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ด้านการศึกษา ด้านวัฒนธรรม กีฬาแรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

2.1.4 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) เป็นแผนพัฒนาฯ ฉบับแรกที่เริ่มต้นกระบวนการยกร่างกรอบแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติและใช้เป็นกรอบเพื่อกำหนดแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนปฏิบัติการในช่วง 5 ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ได้น้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการขับเคลื่อนและวางแผนการพัฒนาประเทศ ไปสู่การบรรลุเป้าหมายในมิติต่าง ๆ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะต่อไปจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยทั้งภายนอกและภายใน ตลอดจนผลจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยที่จะมีอิทธิพลต่อโครงสร้างและองค์ประกอบของประเทศในทุกมิติ เพื่อนำมาประมวลผลประกอบการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศที่ควรจะมีในอนาคต บนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 มีจุดมุ่งหมายเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งหวังให้ทำหน้าที่เป็นกลไกในการชี้ประเด็นที่มีลำดับ

¹⁴ ห่วงโซ่คุณค่าของประเทศไทย (Value Chain Thailand) (ฉบับแก้ไขปี 2566) , สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

¹⁵ แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) , สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ความสำคัญสูงต่อการพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี และเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตที่ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” จึงได้กำหนดเป้าหมายหลัก 5 ประการ ประกอบด้วย

- 1) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
- 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
- 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
- 4) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน
- 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่

ดังนั้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนา จำนวน 13 ประการที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยหมุดหมายทั้ง 13 ประการแบ่งออกได้เป็น 4 มิติ ดังนี้

1) มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

- หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ของอาเซียน

2) มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

- หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
- หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

3) มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4) มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา
แห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

2.1.5 การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development)¹⁶

การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) คือ แนวทางการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่ลดทอนความสามารถในการตอบสนอง ความต้องการของคนรุ่นหลัง (Brundtland Report, 1987) โดยการบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ การเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) ความครอบคลุมทางสังคม (Social Inclusion) และการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (Environmental Protection)

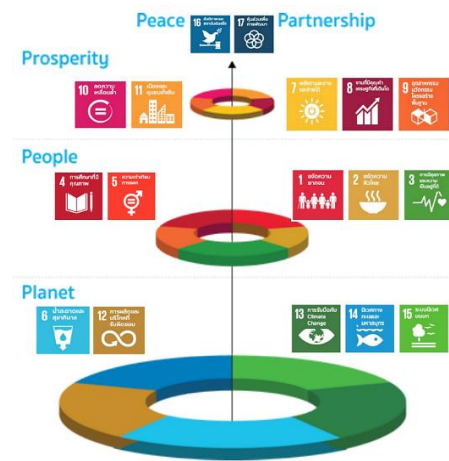

ภาพ 4 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติสมัยสามัญ ครั้งที่ 70 เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2558 ณ สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ ประเทศไทยและประเทศสมาชิกสหประชาชาติรวม 193 ประเทศ ร่วมลงนามรับรองวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 (2030 Agenda for Sustainable Development) ซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาของโลกเพื่อร่วมกันบรรลุการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ภายในปี ค.ศ. 2030 โดยกำหนดให้มีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) เป็นแนวทางให้แต่ละประเทศดำเนินการร่วมกัน

¹⁶ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, <https://sdgs.nesdc.go.th/>

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 17
เป้าหมาย ประกอบไปด้วย 169 เป้าหมายย่อย (SDG
Targets) ที่มีความเป็นสากล เชื่อมโยงและเกี่ยวพัน
กัน และกำหนดให้มี 247 ตัวชี้วัด เพื่อใช้ติดตามและ
ประเมินความก้าวหน้าของการพัฒนา โดยสามารถจัด
กลุ่ม SDGs ตามปัจจัยที่เชื่อมโยงกันใน 5 มิติ (5Ps)
ได้แก่

ภาพ 5 การจัดกลุ่ม SDGs ตามปัจจัยที่เชื่อมโยงกันใน 5 มิติ (5Ps)

1) **มิติด้านสังคม (People)** ให้ความสำคัญกับการขจัดปัญหาความยากจนและความหิวโหย และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ประกอบด้วย

- เป้าหมายที่ 1: ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่
- เป้าหมายที่ 2: ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 3: สร้างหลักประกันการมีสุขภาพที่ดี และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกช่วงวัย
- เป้าหมายที่ 4: สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- เป้าหมายที่ 5: บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มบทบาทของสตรีและเด็กหญิงทุกคน

2) **มิติด้านเศรษฐกิจ (Prosperity)** ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสอดคล้องกับ
ธรรมชาติ ประกอบด้วย

- เป้าหมายที่ 7: สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 8: ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และ มีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน
- เป้าหมายที่ 9: สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- เป้าหมายที่ 10: ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ
- เป้าหมายที่ 11: ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง และยั่งยืน

3) มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Planet) ให้ความสำคัญกับการปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพภูมิอากาศเพื่อพลเมืองโลกรุ่นต่อไป ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ 6: สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาล ให้มีการจัดการอย่างยั่งยืนและมีสภาพพร้อมใช้ สำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ 12: สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 13: ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ 14: อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 15: ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของ ดินและฟื้นฟูสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียดiversity ทางชีวภาพ

4) มิติด้านสันติภาพและสถาบัน (Peace) ยึดหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีสังคมที่สงบสุข และไม่แบ่งแยก ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ 16: ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคน เข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิผล รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

5) มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนวาระ การพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ 17: เสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobalizationและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วน ความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.1.6 แผนพัฒนาภาคใต้ (พ.ศ. 2566 – 2570)¹⁷

แผนพัฒนาภาคใต้ (พ.ศ. 2566 – 2570) มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งสู่การเป็น “แหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค”

ตัวชี้วัด

- 1) อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาคใต้ (ร้อยละ)
- 2) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคใต้

¹⁷ เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคใต้ หน้า 33 - 38

แนวทางการพัฒนา

เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาภาคใต้ให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาและยกระดับยกระดับการท่องเที่ยวและบริการ และธุรกิจต่อเนื่องด้านการท่องเที่ยวสู่การท่องเที่ยวและบริการที่มีมาตรฐานและมีมูลค่าสูง ยกย่องอุตสาหกรรม การแปรรูปสินค้าเกษตรหลักด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและปศุสัตว์หลักของภาค อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและ ด่านพรมแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ให้เป็นประตูการค้าการลงทุนและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ของ ภาค และเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี

2.1.7 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ภูเก็ต กระบี่ ตรัง พังงา ระนอง และสตูล พ.ศ. 2566 – 2570 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 – 2570)¹⁸

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัด พังงา จังหวัดระนอง และจังหวัดสตูล มีวิสัยทัศน์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน “ศูนย์กลางการท่องเที่ยว เน้นคุณค่าและเกษตรแนวใหม่เพื่อสังคมแห่งความสุขและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน”

เป้าประสงค์รวม (Ultimate Goals)

- 1) เพื่อให้ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ที่ได้รับผลกระทบ จากโรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) สามารถฟื้นตัวกลับมาได้อย่างรวดเร็ว
- 2) เพื่อยกระดับการพึ่งพาตนเองภายในท้องถิ่น เน้นการสร้างเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ๆ ที่ หลากหลาย เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเน้นมูลค่าที่มีมาตรฐานและปลอดภัย การใช้ การเกษตรยั่งยืนและเกษตรแนวใหม่อย่างครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าในการผลิตของห่วงโซ่ มูลค่า (Value chain) ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 3) เพื่อให้สังคมมีความสุขถ้วนหน้า ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง มีความมั่นคงในทุกมิติ มีความ ยืดหยุ่นสามารถนำพาตนเองและครอบครัวให้ก้าวผ่านวิกฤติต่าง ๆ รวมทั้งใช้ประโยชน์ จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (Resilience)
- 4) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารภาครัฐที่ตอบสนองกับความต้องการของประชาชน

ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)

- World Class Wellness Tourism แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ระดับโลก
- Sustainable High-Value Agriculture แหล่งเกษตรกรรมมูลค่าสูงที่ยั่งยืน เพื่อความ มั่นคงทางอาหาร ปลอดภัย และยั่งยืน
- Andaman Seafood Paradise แหล่งอาหารประมงทะเลชั้นนำของประเทศ

¹⁸ https://drive.google.com/file/d/1KyWcYSSVfbBGdwg_AQGQyArloIQSKJZ-/view?usp=sharing หน้า 210 - 214

ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด

- ประเด็นการพัฒนาที่ 1: พื้นฟูเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
- ประเด็นการพัฒนาที่ 2: สนับสนุนและพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นการพัฒนาที่ 3: ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ
- ประเด็นการพัฒนาที่ 4: การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทุกระดับ

2.1.8 แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568)¹⁹

แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. 2566 – 2570) จัดทำขึ้นเพื่อให้จังหวัดภูเก็ตมีทิศทางการดำเนินงานที่ชัดเจน สอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนรายสาขาต่าง ๆ ข้อสั่งการนายกรัฐมนตรี แผนพัฒนาภาค และบริบทที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการดำเนินงานและการติดตามประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลสัมฤทธิ์ ซึ่งได้มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาพันธกิจ ประเด็นการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาจังหวัด คือ “ศูนย์กลางการท่องเที่ยว การศึกษา นวัตกรรมบริการ ในระดับมาตรฐานนานาชาติและการพัฒนาที่ยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดภูเก็ต

- การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service)
- การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- การพัฒนาคน ชุมชน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคง ความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย (Human resource, Social development and Security Management)

2.2 การวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาจังหวัดภายใต้แผนพัฒนาจังหวัดที่เป็นปัจจุบันที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแผนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด

สำนักงานสถิติจังหวัดในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดได้ดำเนินการหารือร่วมกับสำนักงานจังหวัดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแผนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด สามารถสรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา และตัวชี้วัดของจังหวัดภูเก็ตกับประเด็นหมุดหมายและตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 รายละเอียดดังนี้

¹⁹ แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568)

https://ww2.nakhonnayok.go.th/files/com_news_devpro/2023-11_5e26cc3d4887bb8.pdf หน้า 83

2.2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 – 2580) ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดที่เป็นปัจจุบัน

- ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
เป้าหมาย: (1) ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และยั่งยืน
(2) ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น
- ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
เป้าหมาย: (1) อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล
(2) ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
(3) ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
(4) ยกระดับกระบวนการตัดสินใจกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

2.2.2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดที่เป็นปัจจุบัน

- ประเด็นการท่องเที่ยว
ตัวชี้วัด: (1) สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (เฉลี่ยร้อยละ)
(2) อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละต่อปี)
(3) อัตราการขยายตัวของการท่องเที่ยวเรือสำราญทางน้ำ (ร้อยละต่อปี)
(4) อัตราการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางผ่านแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียน (ร้อยละต่อปี)
(5) การพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวด้านโครงสร้างพื้นฐานบริการด้านการท่องเที่ยว
(6) การพัฒนาการเดินทางและการท่องเที่ยวด้านความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรทางธรรมชาติ
- ประเด็นพลังทางสังคม
ตัวชี้วัด: (1) ดัชนีความก้าวหน้าของคนในมิติการมีส่วนร่วม (ร้อยละต่อปี)
(2) ปริมาณทุนทางสังคม มิติด้านองค์กรภาคประชาสังคม

2.2.3 แผนการปฏิรูปประเทศ 13 ด้าน ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดฉบับปัจจุบัน

- ด้านเศรษฐกิจ
เป้าหมาย: ยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

• ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน

เป้าหมาย: ภาครัฐพัฒนาสู่การเป็นองค์กรขีดสมรรถนะสูง เทียบเท่ามาตรฐานสากล สามารถปรับเปลี่ยนได้อย่างคล่องตัวตามบริบทและ สภาพการณ์ที่แปรเปลี่ยน อย่างรวดเร็วและเป็นพลวัต ในยุคชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) เป็นภาครัฐเพื่อ ประชาชนและขับเคลื่อน โดยความต้องการและการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน สังคม ชุมชน และประชาชน อย่างแท้จริง

ตาราง 1 ความสอดคล้องระหว่างประเด็นหมุดหมายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และประเด็นการพัฒนาจังหวัดของแผนพัฒนาจังหวัดฯ

ประเด็นหมุดหมายแผนฯ 13	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด
1. ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	1. การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service)
2. ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน	1. การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service) 3. การพัฒนาคน ชุมชน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคง ความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย (Human resource, Social development and Security Management)
3. ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก	-
4. ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง	1. การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service) 2. การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 3. การพัฒนาคน ชุมชน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคง ความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย
5. ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค	
6. ไทยเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของอาเซียน	
7. ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้	
8. ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน	

ประเด็นหมุดหมายแผนฯ 13	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด
9. ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม	เรียนรู้ (Human resource, Social development and Security Management)
10. ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	
11. ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	
12. ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต	
13. ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน	

2.2.4 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ฉบับปัจจุบัน

- หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของอาเซียน
- หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
- หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ตาราง 2 ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และความสอดคล้องระหว่าง
ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ

ตัวชี้วัดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13	ตัวชี้วัดของจังหวัดภูเก็ต
1.1 รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า 537,000 บาท ต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13	<ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนรายได้จากการพัฒนาสินค้าเกษตร ที่มีศักยภาพของจังหวัด เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 2. อัตราการเพิ่มขึ้นของปริมาณผลิตสัตว์น้ำสำคัญ และมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น 3. จำนวนรายได้จากการพัฒนาสินค้าเกษตร ที่มีศักยภาพของจังหวัด เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 4. จำนวนรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP เพื่อการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า
1.2 อันดับดัชนีชี้วัดความสามารถด้านการท่องเที่ยวดีขึ้น โดยมี อันดับรวมไม่สูงกว่าอันดับที่ 25 ด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยไม่สูงกว่าอันดับที่ 50 ด้านความยั่งยืน ด้านสิ่งแวดล้อมไม่สูงกว่าอันดับที่ 50 ด้านสุขภาพและสุขอนามัยไม่สูงกว่าอันดับที่ 50 และ ด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ไม่สูงกว่าอันดับที่ 25	5. ความสามารถในการทำงานที่สามารถพัฒนา หรือเพิ่มศักยภาพให้สูงขึ้น (ผลิตภาพแรงงาน)
1.3 จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 15 ต่อปี	6. จำนวนผู้เยี่ยมเยือน ทั้งชาวไทยและต่างชาติ
1.4 รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองท่องเที่ยวรองเฉลี่ยทุกเมือง เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี (ค่าเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนักของเมืองรองทั้งหมด)	7. จำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปีฐาน
1.5 เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น	<ol style="list-style-type: none"> 8. พื้นที่ป่าไม้จังหวัดภูเก็ต จากการสำรวจภาพถ่ายดาวเทียมคงสภาพเดิมเป้าหมายร้อยละ 20.51 ของพื้นที่จังหวัด 9. จำนวนชายหาดที่มีการจัดระเบียบ 10. คุณภาพน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ที่ดีขึ้น 11. สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าครัวเรือนต่อประชากร 12. ภัยอาชญากรรมต่อชีวิตและทรัพย์สิน <ol style="list-style-type: none"> 12.1 กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศต่อประชากร 100,000 คน

ตัวชี้วัดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13	ตัวชี้วัดของจังหวัดภูเก็ต
	12.2 กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินต่อประชากร 100,000 คน
1.6 จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะเพิ่มเป็นร้อยละ 30	13. จำนวนรายได้จากการจัดการศึกษา นานาชาติในระดับอุดมศึกษาของจังหวัดภูเก็ตเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า
1.7 การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถ สถาบันการศึกษาด้านการบริหารธุรกิจมีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี	
1.8 ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90	14. ความพึงพอใจในด้านความปลอดภัยในชีวิตของประชาชน

2.2.5 เป้าหมายการพัฒนายั่งยืนที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดที่เป็นปัจจุบัน

เป้าหมาย 2 ขจัดความหิวโหย

เป้าประสงค์ 2.3: เพิ่มผลิตภาพทาง การเกษตรและรายได้ของ ผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรกรแบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและทรัพยากรและปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์มอย่างปลอดภัยและเท่าเทียมภายในปี 2573

เป้าหมาย 3 สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี

เป้าประสงค์ 3.8: บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้ารวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัยมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

เป้าหมาย 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์ 4.1: สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพเท่าเทียมและ ไม่มีค่าใช้จ่ายนำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผลภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 4.2: สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีคุณภาพ ภายในปี 2573 เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

เป้าประสงค์ 4.3: ให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษาวิชาเทคนิค อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยที่มีราคาที่สามารถจ่ายได้และมีคุณภาพ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 4.4: เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็นรวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพสำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดีและการเป็นผู้ประกอบการภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 4.5: ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษาและสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็กเข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 4.6: สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ในสัดส่วนสูงทั้งชายและหญิงสามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 4.7: สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมไปถึงการศึกษาสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลกและความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและในส่วนของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนภายในปี 2573

เป้าหมาย 6 น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล

เป้าประสงค์ 6.3: ยกระดับคุณภาพน้ำโดยลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีและวัสดุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านการบำบัดลงครึ่งหนึ่งและเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่ทั่วโลก ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 6.6: ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศ ที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขาป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำ และ ทะเลสาบ ภายในปี 2563 เป้าประสงค์ 15.2: ส่งเสริมการ ดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่าง ยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลกอย่างจริงจัง ภายในปี พ.ศ. 2563

เป้าหมาย 8 งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ

เป้าประสงค์ 8.1: ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความ ยั่งยืนตามบริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ ผลผลิตมวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาน้อย ที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ 7 ต่อปีในระดับ คุณภาพน้ำโดยลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลด

เป้าประสงค์ 8.2: บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่าน การสร้างความหลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยีและ นวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นภาคการผลิตที่มีมูลค่าเพิ่ม สูง และใช้แรงงานเป็นหลัก (labour-intensive)

เป้าประสงค์ 8.3: ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรม ที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่มีคุณค่า ความเป็น ผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และให้ การสนับสนุนการรวมตัวและการเติบโตของวิสาหกิจราย ย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ผ่านการเข้าถึงบริการ ทางการเงิน

เป้าประสงค์ 8.4: ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของโลกในการ บริโภคและการผลิตอย่างต่อเนื่อง และพยายามที่จะแยก การเติบโตทางเศรษฐกิจออกจากความเสื่อมโทรมของ สิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน 10 ปี ว่า ด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน โดยมีประเทศที่ พัฒนาแล้วเป็นผู้นำในการดำเนินการไปจนถึงปี พ.ศ. 2573

เป้าประสงค์ 8.5: บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่มี คุณค่าสำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มี

ภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายค่าจ้างที่เท่าเทียม
สำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ภายในปี พ.ศ. 2573

เป้าประสงค์ 8.9: ออกแบบและใช้นโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ซึ่งช่วยสร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี พ.ศ. 2573

เป้าหมาย 9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ 9.1: พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืน และมีความต้านทานและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐาน ภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์

เป้าประสงค์ 9.2: ยกกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืนโดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศภายในปี พ.ศ. 2573

เป้าประสงค์ 9.c: เพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและมุ่งจัดให้มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สามารถจ่ายได้ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ภายในปี พ.ศ. 2563

เป้าหมาย 12 การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ 12.b: พัฒนาและใช้เครื่องมือติดตามผลกระทบการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนซึ่งสร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

เป้าหมาย 14 ทรัพยากรทางทะเล

เป้าประสงค์ 14.2: ภายในปี พ.ศ. 2563 บริหารจัดการและปกป้อง ระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งอย่างยั่งยืน เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบเชิงลบที่ มีนัยสำคัญและเสริมสร้างภูมิต้านทาน รวมทั้งปฏิบัติการฟื้นฟู เพื่อความอุดมสมบูรณ์และมีผลผลิตของมหาสมุทร

เป้าหมาย 15 ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ 15.2: ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ปั้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี 2563

นอกจากนี้ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดได้ประชุมหารือร่วมกับสำนักงานจังหวัดได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นการพัฒนาจังหวัดภายใต้แผนพัฒนาจังหวัดที่เป็นปัจจุบันที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแผนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด ดังภาคผนวก ก

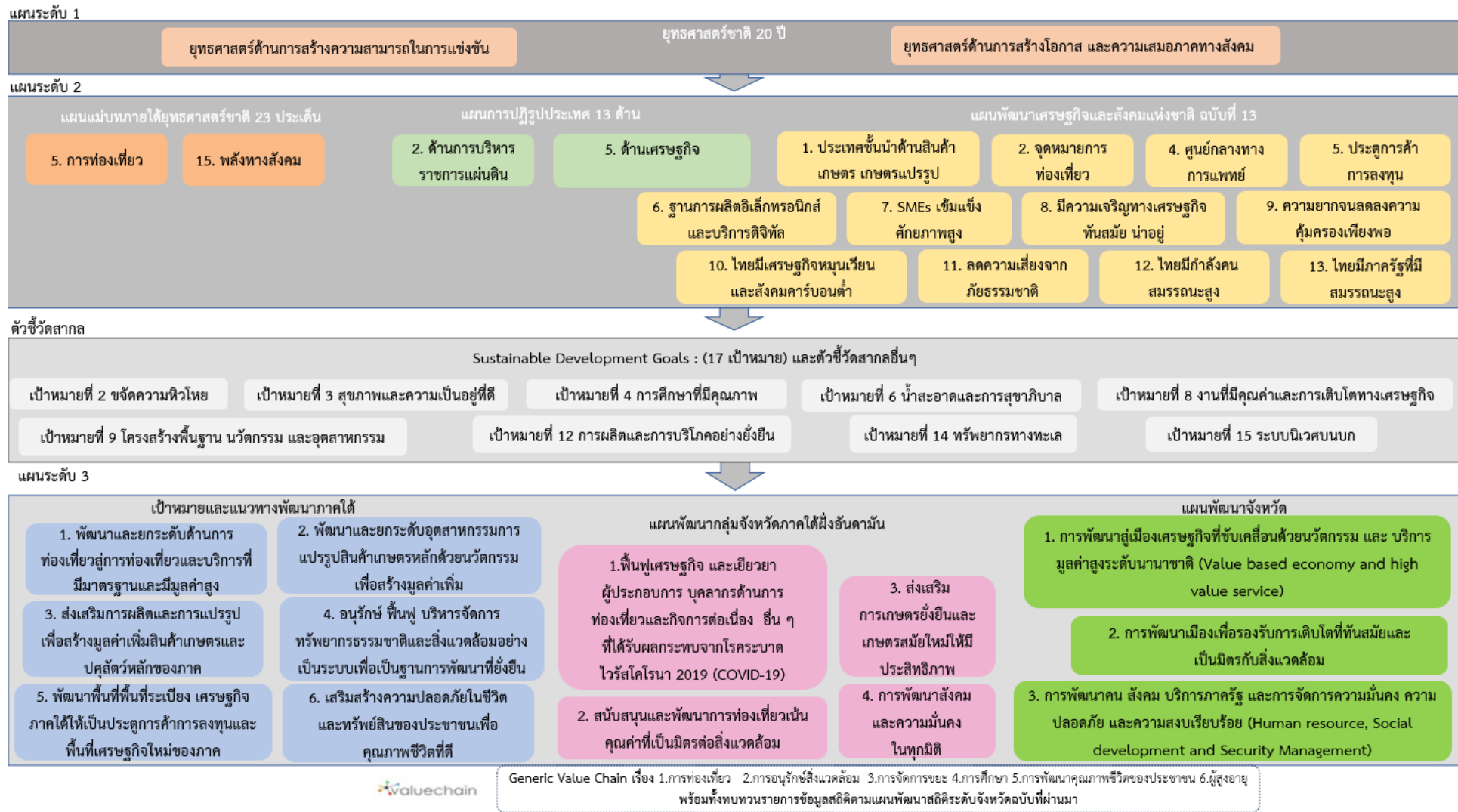
ตาราง 3 กรอบแผนพัฒนาภาคใต้ (พ.ศ. 2566 – 2570) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (พ.ศ. 2566 – 2570) ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568)

กรอบแผนพัฒนาภาคใต้ (พ.ศ. 2566 – 2570)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน (พ.ศ. 2566 – 2570)	แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568)
1. พัฒนาและยกระดับการ ท่องเที่ยวและบริการ และธุรกิจ ต่อเนื่องด้านการท่องเที่ยว สุขการ ท่องเที่ยวและบริการที่มีมาตรฐาน และมีมูลค่าสูง	1. ฟื้นฟูเศรษฐกิจ และ เยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว และกิจการต่อเนื่องอื่น ๆ ที่ ได้รับผลกระทบจากโรค ระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) 2. สนับสนุนและพัฒนาการ ท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม	1. การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อน ด้วยนวัตกรรม และ บริการ มูลค่าสูง ระดับนานาชาติ
2. พัฒนาและยกระดับ อุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้า เกษตรหลักด้วยนวัตกรรมเพื่อ สร้างมูลค่าเพิ่ม	3. ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืน และเกษตรสมัยใหม่ให้มี ประสิทธิภาพ 4. การพัฒนาสังคมและความ มั่นคงในทุกมิติ	1. การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อน ด้วยนวัตกรรม และ บริการ มูลค่าสูง ระดับนานาชาติ
3. ส่งเสริมการผลิตและการ แปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า เกษตรและปศุสัตว์หลัก ของภาค	3. ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืน และเกษตรสมัยใหม่ให้มี ประสิทธิภาพ	3. ส่งเสริมการผลิตและการ แปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและปศุ สัตว์หลัก ของภาค

ตาราง 3 กรอบแผนพัฒนาภาคใต้ (พ.ศ. 2566 – 2570) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (พ.ศ. 2566 – 2570) ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568) (ต่อ)

กรอบแผนพัฒนาภาคใต้ (พ.ศ. 2566 – 2570)	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอันดามัน (พ.ศ. 2566 – 2570)	แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568)
4. อนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน	4. การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทุกระดับ	2. การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

Strategy Road Map ความเชื่อมโยงตั้งแต่ยุทธศาสตร์สู่แผนพัฒนาจังหวัด

ภาพ 6 การเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ระดับประเทศสู่แผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. 2566 – 2570) (ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568)

2.3 การวิเคราะห์สถานการณ์ แนวโน้ม การพัฒนาในระดับจังหวัด

การวิเคราะห์สถานการณ์ แนวโน้ม การพัฒนาในระดับจังหวัด โดยศึกษาจากตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด²⁰ ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2558 ที่เห็นชอบให้ส่วนราชการนำตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดพิจารณาใช้ประโยชน์ในการกำหนดแผนงานโครงการและงบประมาณลงสู่พื้นที่ เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการขับเคลื่อนระหว่างจังหวัด กลุ่มจังหวัด และส่วนราชการ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2559 เห็นชอบให้กระทรวงมหาดไทย (มท.) มีกลไกการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับพื้นที่ และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2563 รับทราบผลการประชุมคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ครั้งที่ 1/2562 เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2562 โดยที่ประชุมเห็นชอบหลักการร่างแผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับประเทศไทย

แนวคิดการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดเป็นการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้วัดสถานะการพัฒนาพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัดเชิงเปรียบเทียบ โดยมีเงื่อนไขข้อมูลที่ทำตัวชี้วัดจะต้องมีการจัดเก็บครอบคลุมทั้ง 76 จังหวัด และจัดเก็บอย่างต่อเนื่องทุกปีหรือปีเว้นปี สำหรับการดำเนินการในปี 2566 ได้นำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมาปรับใช้เป็นกรอบในการปรับปรุงตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด เพื่อให้จังหวัดมีข้อมูลตัวชี้วัดที่สะท้อนระดับการพัฒนาในพื้นที่และสอดคล้องกับเป้าหมายการจัดทำตัวชี้วัด SDGs ในระดับพื้นที่ของประเทศ โดยได้จัดทำข้อมูลเป็นอนุกรมตั้งแต่ปี 2560 – 2564 โดยรายงานตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เดือนกันยายน พ.ศ. 2566 มีการ

นำเสนอผลการเปรียบเทียบการพัฒนาในระดับภาพรวม ระดับรายตัวชี้วัด และระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในรูปแบบที่ กราฟแท่งเปรียบเทียบ 5 ปี และกราฟใยแมงมุม รวมทั้งตารางข้อมูล เปรียบเทียบ 5 ปี ในแต่ละตัวชี้วัดเทียบกับค่ากลางของประเทศ

โดยที่จังหวัด กลุ่มจังหวัดสามารถใช้ตัวชี้วัดชุดใหม่นี้ เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการพัฒนาและแนวโน้มของประเด็นปัญหาในพื้นที่ได้อย่างต่อเนื่อง และนำไปใช้ประกอบการวางแผนและจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และกำหนดแผนงานโครงการอย่างสอดคล้อง รวมทั้งส่วนราชการสามารถนำตัวชี้วัดไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์และชี้พื้นที่เป้าหมายการพัฒนาในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกิจเพื่อกำหนดโครงการและงบประมาณได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

²⁰ https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?nid=14282&filename=index

ทั้งนี้ ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด (Common Indicators) ชุดใหม่ มีการจัดกลุ่มข้อมูลตัวชี้วัดตามกรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 5 มิติ ได้แก่ มิติการพัฒนาคน มิติเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง มิติสิ่งแวดล้อม มิติสันติภาพและยุติธรรม และมิติความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา ประกอบด้วย ตัวชี้วัดในแต่ละมิติ ดังนี้

1) มิติการพัฒนาคน (People)

- (1.1) สัดส่วนประชากรยากจน (ร้อยละ)
- (1.2) ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ)
- (1.3) เด็ก 0 – 5 ปีที่มีพัฒนาการสมวัย (ร้อยละ)
- (1.4) อัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15 – 19 ปี (ต่อประชากรหญิงอายุ 15 – 19 ปีพันคน)
- (1.5) ประชากรที่เจ็บป่วยที่เป็นผู้ป่วยใน (ร้อยละ)
- (1.6) อัตราส่วนประชากรต่อแพทย์ (คน/แพทย์)
- (1.7) การเข้าเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา (ร้อยละ)
- (1.8) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทยอายุ 15 – 59 ปี (ปี)
- (1.9) คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O – NET ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (คะแนน)

2) มิติเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity)

- (2.1) อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของเดือนของครัวเรือนในจังหวัด (ร้อยละ)
- (2.2) อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์จังหวัด (ร้อยละ)
- (2.3) มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดเฉลี่ยต่อหัว (บาท/คน)
- (2.4) อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว (ร้อยละ)
- (2.5) อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)
- (2.6) อัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน (เท่า)
- (2.7) ผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน)
- (2.8) แรงงานที่มีหลักประกันทางสังคม (ร้อยละ)
- (2.9) ครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยใช้วัสดุคงทนและเป็นของตนเอง (ร้อยละ)
- (2.10) หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดปี (ร้อยละ)
- (2.11) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของรายได้

3) มิติสิ่งแวดล้อม (Planet)

- (3.1) อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด (ร้อยละ)
- (3.2) สัดส่วนปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น (ร้อยละ)
- (3.3) ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา (ร้อยละ)
- (3.4) ประชากรที่ประสบภัยพิบัติ (ร้อยละ)

(3.5) อัตราการร้องเรียนปัญหาลพิษ (เรื่องต่อประชากรแสนคน)

4) มิติสันติภาพและยุติธรรม (Peace)

(4.1) การแจ้งความคดี ชีวิต ร่างกาย เพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (รายต่อประชากรแสนคน)

(4.2) จำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติด (ต่อแสนคน)

(4.3) จำนวนผู้เข้ารับการรักษาพยาบาล (ต่อแสนคน)

(4.4) จำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ต่อแสนคน)

(4.5) การฆ่าตัวตายสำเร็จ (รายต่อประชากรแสนคน)

5) มิติความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership)

(5.1) ประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ)

(5.2) ภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บได้ต่อรายได้รวมที่ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ (ร้อยละ)

(5.3) ความสามารถในการเบิกจ่ายงบประมาณของจังหวัด (ร้อยละ)

(5.4) จำนวนองค์กรชุมชน (แห่งต่อประชากรแสนคน)

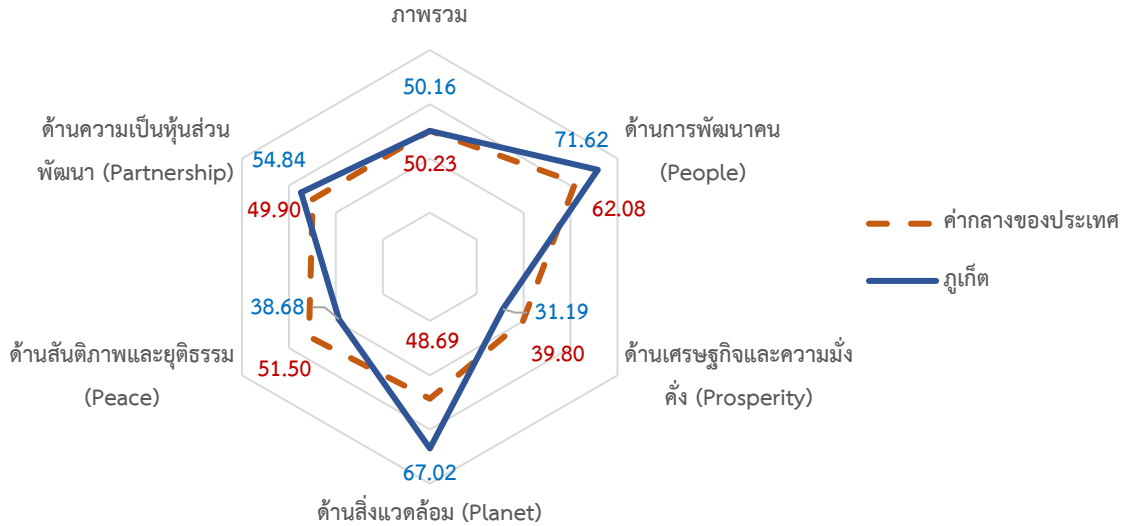
จากรายงานตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เดือนกันยายน พ.ศ. 2566 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ภาคผนวก ข) สามารถวิเคราะห์ค่าดัชนีการพัฒนาระดับจังหวัด²¹ ในแต่ละมิติ เพื่อจัดลำดับความสำคัญในการพัฒนา (Priority) โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัดและการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปี ได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัด

การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัด เป็นการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างค่ากลางของประเทศ²² ปี 2564 กับค่าดัชนีจังหวัดภูเก็ต พบว่า ดัชนีรวมการพัฒนาระดับจังหวัดภูเก็ต มีค่าเท่ากับ 50.16 ซึ่งต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ (50.23) เมื่อพิจารณาแต่ละมิติการพัฒนา พบว่า ดัชนีด้านการพัฒนาคน สิ่งแวดล้อม และดัชนีด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา มีค่าสูงกว่าค่ากลางของประเทศ ส่วนดัชนีด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง และดัชนีด้านสันติภาพและยุติธรรม มีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ ดังภาพ 7

²¹ การคำนวณดัชนีการพัฒนาระดับจังหวัด โดย *ดัชนีย่อย* คำนวณจากค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) จากข้อมูลตัวชี้วัดในแต่ละมิติ *ดัชนีรวม* คำนวณจากค่าเฉลี่ยแบบเรขาคณิต (Geometric Mean) จากดัชนีย่อยทั้ง 5 ด้าน

²² ค่ากลางของประเทศ คำนวณจากค่ามัธยฐาน (Median) ของดัชนีผสม (Composite Index) ค่าดัชนีรวม หรือดัชนีย่อยในแต่ละมิติ

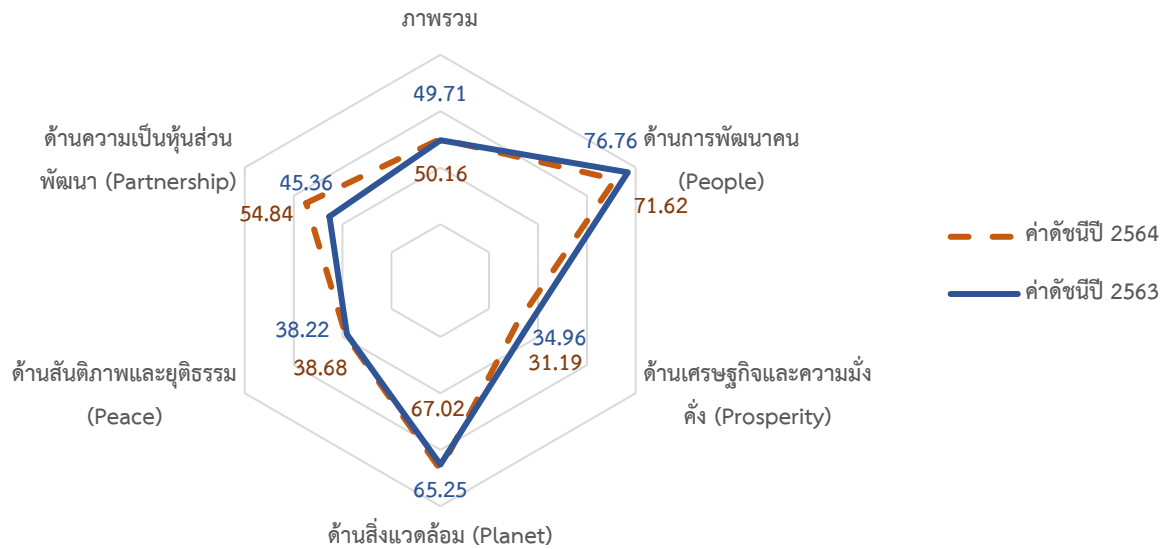
ภาพ 7 การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัดในปี 2564

ตาราง 4 การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัดในปี 2564

มิติการพัฒนา	ค่ากลางของประเทศ	ค่าดัชนีจังหวัด	ผลการเปรียบเทียบ
ภาพรวมของภูเก็ต	50.23	50.16	ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ
1. ด้านการพัฒนาคน	62.08	71.62	สูงกว่าค่ากลางของประเทศ
2. ด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง	39.80	31.19	ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ
3. ด้านสิ่งแวดล้อม	48.69	67.02	สูงกว่าค่ากลางของประเทศ
4. ด้านสันติภาพและยุติธรรม	51.50	38.68	ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ
5. ด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา	49.90	54.84	สูงกว่าค่ากลางของประเทศ

2. การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปี

การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปี เป็นการเปรียบเทียบค่าดัชนีของจังหวัดภูเก็ต ระหว่างปี 2564 และปี 2563 พบว่า ดัชนีรวมการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต ปี 2564 มีค่าเท่ากับ 50.16 ซึ่งสูงกว่าปี 2563 (49.71) เมื่อพิจารณาแต่ละมิติการพัฒนา พบว่า ค่าดัชนีในปี 2564 ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสันติภาพและยุติธรรม และด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา มีค่าสูงกว่าปี 2563 ส่วนดัชนีด้านการพัฒนาคน เศรษฐกิจและความมั่งคั่ง ด้านสิ่งแวดล้อม มีค่าต่ำกว่าปี 2563 ดังภาพ 8

ภาพ 8 การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปี 2563 และ 2564

ตาราง 5 การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปี 2563 – 2564

มิติการพัฒนา	ค่าดัชนีปี 2563	ค่าดัชนีปี 2564	ผลการเปรียบเทียบ
ภาพรวมของจังหวัดภูเก็ต	49.71	50.16	สูงกว่าปีที่ผ่านมา
1. ด้านการพัฒนาคน	76.76	71.62	ต่ำกว่าปีที่ผ่านมา
2. ด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง	34.96	31.19	ต่ำกว่าปีที่ผ่านมา
3. ด้านสิ่งแวดล้อม	65.25	67.02	สูงกว่าปีที่ผ่านมา
4. ด้านสันติภาพและยุติธรรม	38.22	38.68	สูงกว่าปีที่ผ่านมา
5. ด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา	45.36	54.84	สูงกว่าปีที่ผ่านมา

จากการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัดและการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปีของจังหวัดภูเก็ต สามารถวิเคราะห์ลำดับความสำคัญของมิติการพัฒนาจังหวัด ดังภาพ 9 มีรายละเอียดดังนี้

- 1) มิติที่ควรพัฒนาเป็นลำดับที่ 1 หมายถึง ค่าดัชนีของจังหวัดต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ และต่ำกว่าปีที่ผ่านมา ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง
- 2) มิติที่ควรพัฒนาเป็นลำดับที่ 2 หมายถึง ค่าดัชนีของจังหวัดต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ แต่สูงกว่าปีที่ผ่านมา ได้แก่ ด้านสันติภาพและยุติธรรม
- 3) มิติที่ควรพัฒนาเป็นลำดับที่ 3 หมายถึง ค่าดัชนีสูงกว่าค่ากลางของประเทศ แต่ต่ำกว่าปีที่ผ่านมา ได้แก่ ด้านการพัฒนาคน
- 4) มิติที่ควรพัฒนาเป็นลำดับที่ 4 หมายถึง ค่าดัชนีของจังหวัดสูงกว่าค่ากลางของประเทศ และสูงกว่าปีที่ผ่านมา ได้แก่ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา

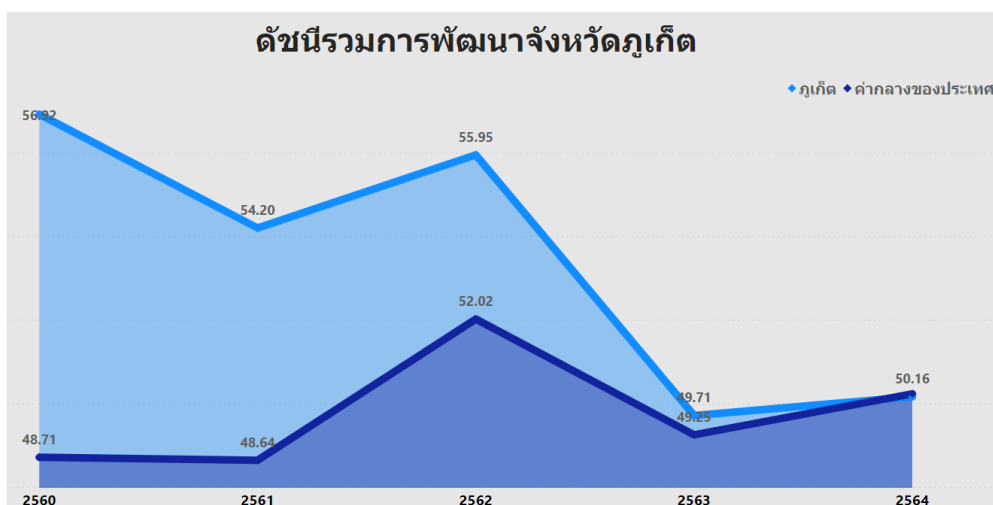

ภาพ 9 การวิเคราะห์ลำดับความสำคัญของมิติการพัฒนาจังหวัด

เมื่อพิจารณาค่าดัชนีของตัวชี้วัดในแต่ละมิติ ประกอบด้วย ดัชนีรวมการพัฒนาจังหวัด มิติการพัฒนาคน มิติเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง มิติสิ่งแวดล้อม มิติสันติภาพและยุติธรรม และมิติความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา มีรายละเอียดดังนี้

1. ดัชนีรวมการพัฒนาจังหวัด

ดัชนีรวมการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต ต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ และสูงกว่าปีที่ผ่านมา โดยการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัด ปี 2564 ดัชนีรวมการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต เท่ากับ 50.16 ซึ่งต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ (50.23) และการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปี 2564 และปี 2563 ดัชนีรวมการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต ปี 2564 (50.16) ซึ่งสูงกว่าปี 2563 (49.71) ดังภาพ 10

ภาพ 10 ดัชนีการพัฒนาภาพรวมของจังหวัดภูเก็ต เทียบกับค่ากลางประเทศปี 2560 – 2564

โดยแบ่งตัวชี้วัดออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

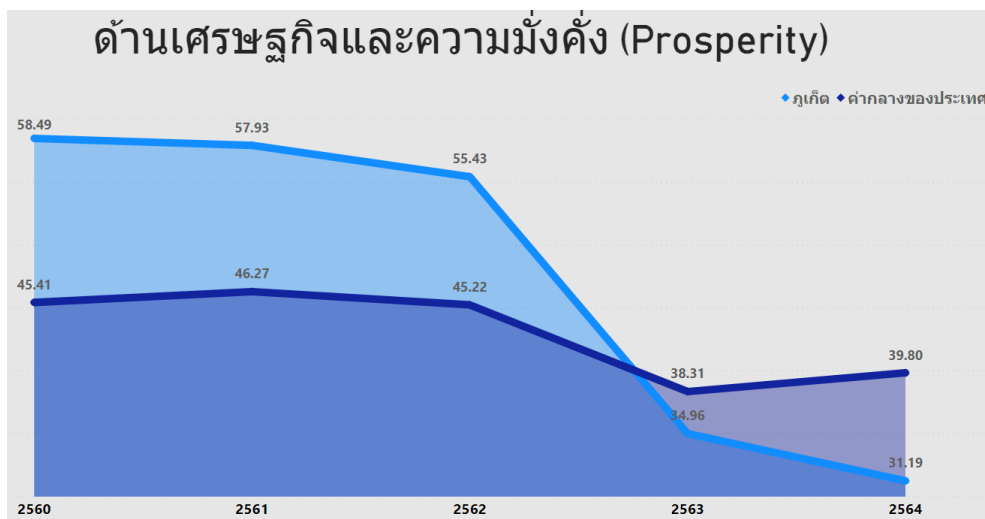
1. ตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนา คือ ค่าตัวชี้วัดของจังหวัดภูเก็ตที่มีค่าสูงกว่าค่ากลางของประเทศสำหรับตัวชี้วัดที่มีการผกผันข้อมูล²³ และค่าตัวชี้วัดของจังหวัดภูเก็ตที่มีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศสำหรับตัวชี้วัดที่แปรผันตามข้อมูล²⁴
2. ตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดี คือ ค่าตัวชี้วัดของจังหวัดภูเก็ตที่มีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศสำหรับตัวชี้วัดที่มีการผกผันข้อมูล และค่าตัวชี้วัดของจังหวัดภูเก็ตที่มีค่าสูงกว่าค่ากลางของประเทศสำหรับตัวชี้วัดที่แปรผันตามข้อมูล

การนำเสนอค่าดัชนีของตัวชี้วัดในแต่ละมิติ มีลักษณะเป็นแผนภูมิมาตรวัด (Gauge chart) เป็นแผนภูมิที่แสดงข้อมูลค่าดัชนีของตัวชี้วัดเปรียบเทียบกับค่ากลางของประเทศ มีลักษณะเป็นแผนภูมิครึ่งวงกลม (ครึ่งบน) จะแสดงค่าดัชนีของตัวชี้วัดในช่องว่างภายในครึ่งวงกลม โดยจะมีเข็มที่ชี้ไปยังตำแหน่งค่าดัชนีของตัวชี้วัดนั้นๆ และมีค่ากลางของประเทศอยู่กึ่งกลางของกราฟ พื้นสีในกราฟประกอบด้วย 2 สี คือ แดงและเขียว ซึ่งมีการแปลความหมายตามการแปรผันของข้อมูล ดังนี้

1. เข็มชี้ในพื้นสีแดง หมายถึง ตัวชี้วัดนั้นต้องพัฒนา
2. เข็มชี้ในพื้นสีเขียว หมายถึง ตัวชี้วัดนั้นมีการพัฒนาที่ดี

2. ด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง

การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัด ปี 2564 ด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่งของจังหวัดภูเก็ตเท่ากับ 31.19 ซึ่งต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ (39.80) และการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปี ด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่งของจังหวัดภูเก็ต ปี 2564 (31.19) มีค่าต่ำกว่า ปี 2563 (34.96) ดังภาพ 11

ภาพ 11 ดัชนีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่งของจังหวัดภูเก็ต เทียบกับค่ากลางประเทศปี 2560 – 2564

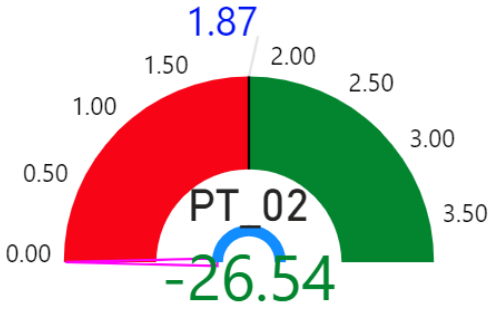
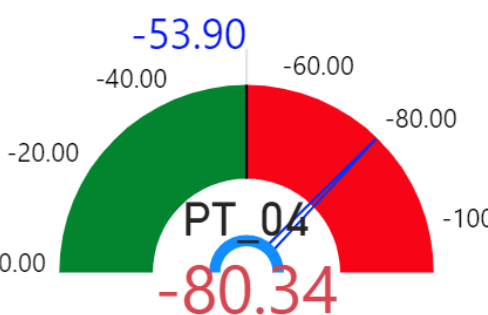
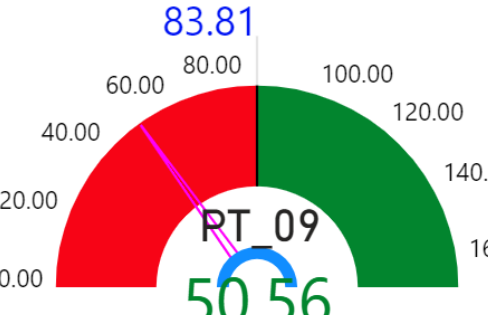

²³ ตัวชี้วัดที่มีการผกผันข้อมูล หรือตัวชี้วัดเชิงลบ (Negative indicators) คือ ตัวแปรที่ยังมีค่าสูง จะยิ่งไม่ดี

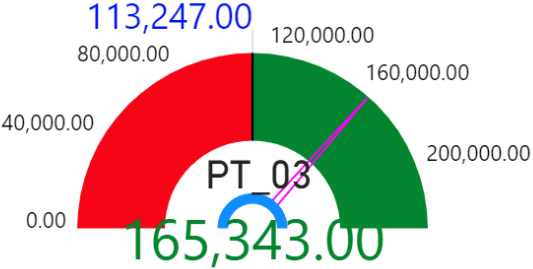
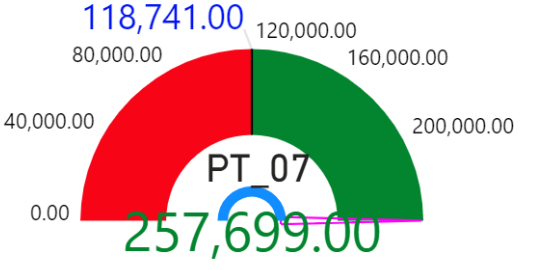
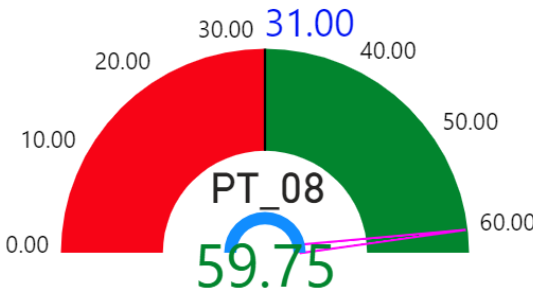
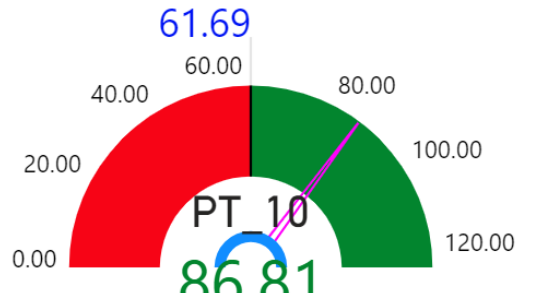
²⁴ ตัวชี้วัดที่แปรผันตามข้อมูล หรือตัวชี้วัดเชิงบวก (Positive indicators) คือ ตัวแปรที่ยังมีค่าสูง จะยิ่งดี

จากผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัดและการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปีด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่งของจังหวัดภูเก็ต พบว่า ดัชนีด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่งมีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ และต่ำกว่าปีที่ผ่านมา จึงควรให้ความสำคัญในการพัฒนาตัวชี้วัดในมิติด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่งก่อนเป็นลำดับแรก ทั้งนี้ ดัชนีด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง ประกอบด้วยตัวชี้วัด 11 ตัวชี้วัด แบ่งตามตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนาและตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดี มีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 6 ตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนาและตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดีของดัชนีด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง

ตัวชี้วัด	ค่าดัชนี
1. ตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนา (6 ตัวชี้วัด)	
1.1 ตัวชี้วัดที่มีการผกผันข้อมูล (2 ตัวชี้วัด)	
PT_05 อัตราการว่างงาน	
PT_06 อัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน	
1.2 ตัวชี้วัดที่แปรผันตามข้อมูล (4 ตัวชี้วัด)	
PT_01 อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือนในจังหวัด	

ตัวชี้วัด	ค่าดัชนี
PT_02 อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์จังหวัด	
PT_04 อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว	
PT_09 คริวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยใช้วัสดุคงทนและเป็นของตนเอง	
2. ตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดี (5 ตัวชี้วัด)	
2.1 ตัวชี้วัดที่มีการผูกผันข้อมูล (1 ตัวชี้วัด)	
PT_11 สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของรายได้	

ตัวชี้วัด	ค่าดัชนี
2.2 ตัวชี้วัดที่แปรผันตามข้อมูล (4 ตัวชี้วัด)	
PT_03 มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดเฉลี่ยต่อหัว	 <p>113,247.00 165,343.00</p>
PT_07 ผลิตภาพแรงงาน	 <p>118,741.00 257,699.00</p>
PT_08 แรงงานที่มีหลักประกันทางสังคม	 <p>31.00 59.75</p>
PT_10 หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดปี	 <p>61.69 86.81</p>

3. ด้านสันติภาพและยุติธรรม

การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัด ปี 2564 ด้านสันติภาพและยุติธรรมของจังหวัดภูเก็ต เท่ากับ 38.68 ซึ่งต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ (51.50) และการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปี ด้านสันติภาพและยุติธรรมของจังหวัดภูเก็ต ปี 2564 (38.68) มีค่าสูงกว่า ปี 2563 (38.22) ดังภาพ 12

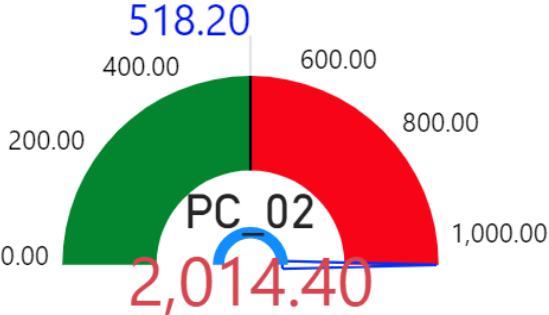
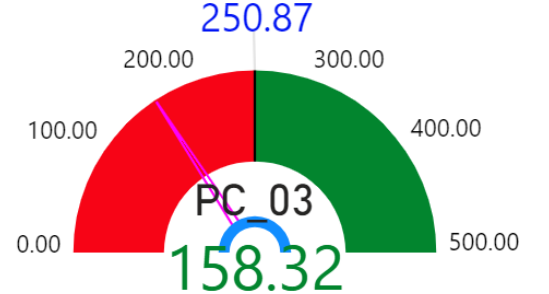
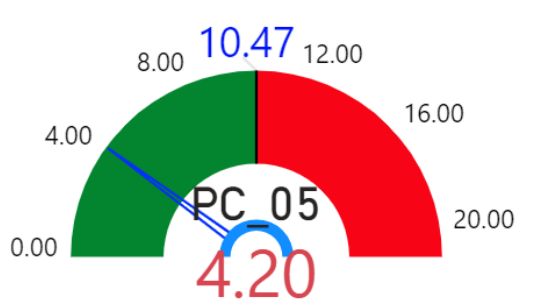
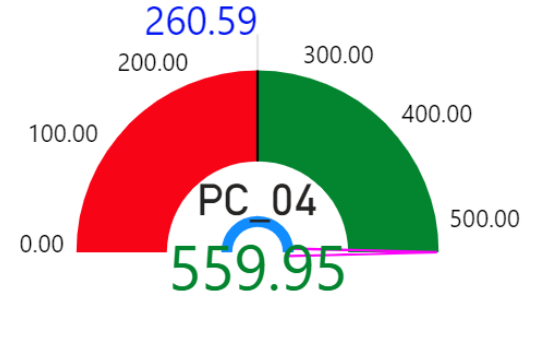

ภาพ 12 ดัชนีการพัฒนาด้านสันติภาพและยุติธรรมของจังหวัดภูเก็ต เทียบกับค่ากลางประเทศปี 2560 – 2564

จากผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัดและการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปี ด้านสันติภาพและยุติธรรมของจังหวัดภูเก็ต พบว่า ค่าดัชนีด้านสันติภาพและยุติธรรมของจังหวัดภูเก็ต มีค่าต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ แต่สูงกว่าปีที่ผ่านมา จึงควรให้ความสำคัญในการพัฒนาตัวชี้วัดในมิติการพัฒนาด้านสันติภาพและยุติธรรมเป็นลำดับต่อไป ทั้งนี้ ดัชนีการพัฒนาด้านสันติภาพและยุติธรรมประกอบด้วยตัวชี้วัด 5 ตัวชี้วัด แบ่งตามตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนาและตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดี มีรายละเอียดดังนี้

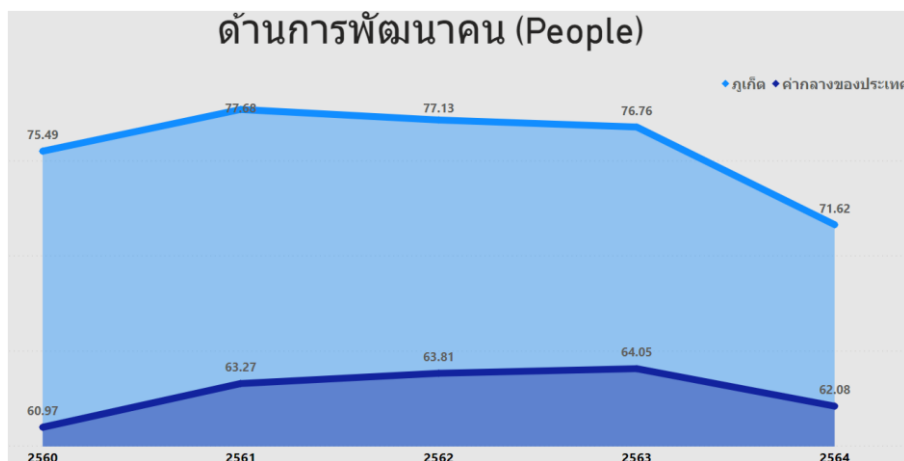
ตาราง 7 ตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนาและตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดีของดัชนีด้านสันติภาพและยุติธรรม

ตัวชี้วัด	ค่าดัชนี
1. ตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนา (3 ตัวชี้วัด)	
1.1 ตัวชี้วัดที่มีการผกผันข้อมูล (2 ตัวชี้วัด)	
PC_01 การแจ้งความคดี ชีวิต ร่างกาย เพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	<p>79.04 60.00 80.00 100.00 120.00 140.00 20.00 40.00 0.00 PC 01 199.86</p>

ตัวชี้วัด	ค่าดัชนี
PC_02 จำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติด	 <p>518.20</p> <p>2,014.40</p>
1.2 ตัวชี้วัดที่แปรผันตามข้อมูล (1 ตัวชี้วัด)	
PC_03 จำนวนผู้เข้ารับการรักษาพยาบาล	 <p>250.87</p> <p>158.32</p>
2. ตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดี (2 ตัวชี้วัด)	
2.1 ตัวชี้วัดที่มีการผกผันข้อมูล (1 ตัวชี้วัด)	
PC_05 การฆ่าตัวตายสำเร็จ	 <p>10.47</p> <p>4.20</p>
2.2 ตัวชี้วัดที่แปรผันตามข้อมูล (1 ตัวชี้วัด)	
PC_04 จำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจ	 <p>260.59</p> <p>559.95</p>

4. ดัชนีด้านการพัฒนาคน

ดัชนีด้านการพัฒนาคนจังหวัดภูเก็ตสูงกว่าค่ากลางของประเทศ แต่ต่ำกว่าปีที่ผ่านมา โดยการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัด ปี 2564 ด้านการพัฒนาคนของจังหวัดภูเก็ต เท่ากับ 71.62 ซึ่งสูงกว่าค่ากลางของประเทศ (62.08) และการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปี ด้านการพัฒนาคนของจังหวัดภูเก็ต ปี 2564 (71.62) มีค่าต่ำกว่าปี 2563 (76.76) ดังภาพ 13

ภาพ 13 ดัชนีด้านการพัฒนาคนของจังหวัดภูเก็ต เทียบกับค่ากลางประเทศปี 2560 – 2564

จากผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัดและการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปีด้านการพัฒนาคนจังหวัดภูเก็ต พบว่า ดัชนีด้านการพัฒนาคนมีค่าสูงกว่าค่ากลางของประเทศ แต่ต่ำกว่าปีที่ผ่านมา จึงควรให้ความสำคัญในการพัฒนาตัวชี้วัดในมิติการพัฒนาคนก่อนเป็นลำดับต่อไป ทั้งนี้ดัชนีด้านการพัฒนาคน ประกอบด้วย ตัวชี้วัด 9 ตัวชี้วัด

ตาราง 8 ตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนาและตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดีของดัชนีด้านการพัฒนาคน

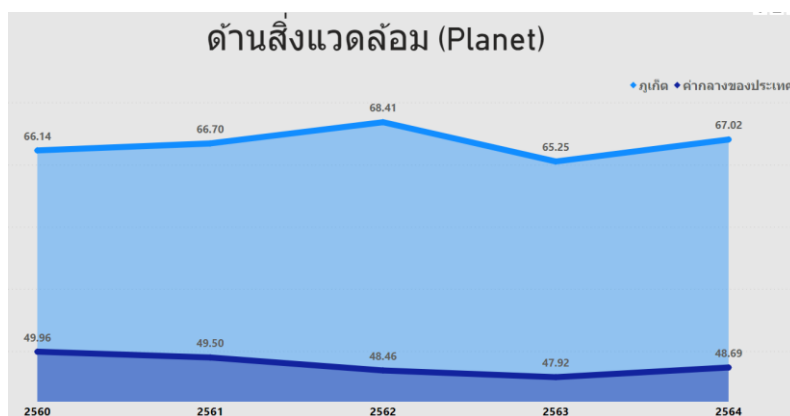
ตัวชี้วัด	ค่าดัชนี
1. ตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนา (2 ตัวชี้วัด)	
1.1 ตัวชี้วัดที่มีการผกผันข้อมูล (1 ตัวชี้วัด)	
PP_02 ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์	

ตัวชี้วัด	ค่าดัชนี
1.2 ตัวชี้วัดที่แปรผันตามข้อมูล (1 ตัวชี้วัด)	
PP_03 เด็ก 0-5 ปีที่มีพัฒนาการสมวัย	<p>84.19</p> <p>79.10</p> <p>PP_03</p>
2. ตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดี (7 ตัวชี้วัด)	
2.1 ตัวชี้วัดที่มีการผูกผันข้อมูล (4 ตัวชี้วัด)	
PP_01 สัดส่วนประชากรยากจน	<p>5.62</p> <p>0.63</p> <p>PP_01</p>
PP_04 อัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15-19 ปี	<p>25.41</p> <p>18.29</p> <p>PP_04</p>
PP_05 ประชากรที่เจ็บป่วยที่เป็นผู้ป่วยใน	<p>33.46</p> <p>32.37</p> <p>PP_05</p>
PP_06 อัตราส่วนประชากรต่อแพทย์	<p>2,450.00</p> <p>932.00</p> <p>PP_06</p>

ตัวชี้วัด	ค่าดัชนี
2.2 ตัวชี้วัดที่แปรผันตามข้อมูล (3 ตัวชี้วัด)	
PP_07 การเข้าเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา	<p>77.39</p> <p>80.62</p>
PP_08 จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทยอายุ 15-59 ปี	<p>8.37</p> <p>10.71</p>
PP_09 คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-NET ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	<p>31.70</p> <p>38.83</p>

5. ด้านสิ่งแวดล้อม

การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัด ปี 2564 ด้านสิ่งแวดล้อมของจังหวัดภูเก็ต เท่ากับ 67.02 ซึ่งสูงกว่าค่ากลางของประเทศ (48.69) และการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปี ด้านสิ่งแวดล้อมของจังหวัดภูเก็ต ปี 2564 (67.02) มีค่าสูงกว่า ปี 2563 (65.25) ดังภาพ 14

ภาพ 14 ดัชนีด้านพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมของจังหวัดภูเก็ต เทียบกับค่ากลางประเทศปี 2560 - 2564

จากผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัดและการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปี ด้านสิ่งแวดล้อมของจังหวัดภูเก็ต พบว่า ค่าดัชนีด้านสิ่งแวดล้อมมีค่าสูงกว่าค่ากลางของประเทศ และสูงกว่าปีที่ผ่านมา จึงควรให้ความสำคัญในการพัฒนาตัวชี้วัดในมิติการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมเป็นลำดับต่อไป ทั้งนี้ ดัชนีด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยตัวชี้วัด 5 ตัวชี้วัด แบ่งตามตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนาและตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดี มีรายละเอียดดังนี้

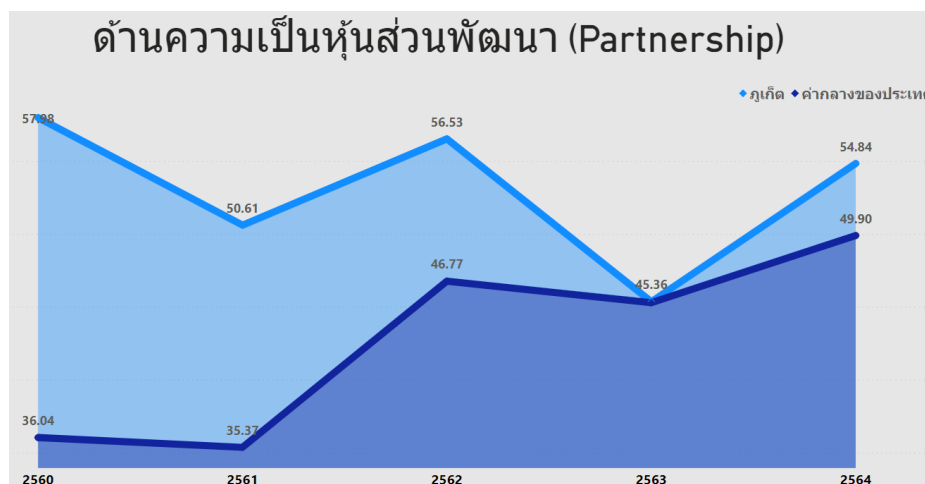
ตาราง 9 ตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนาและตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดีของดัชนีด้านพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด	ค่าดัชนี
1. ตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนา (1 ตัวชี้วัด)	
ตัวชี้วัดที่แปรผันตามข้อมูล (1 ตัวชี้วัด)	
PN_01 อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด	<p>PN 01 -0.64</p>
2. ตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดี (4 ตัวชี้วัด)	
2.1 ตัวชี้วัดที่มีการผูกผันข้อมูล (2 ตัวชี้วัด)	
PN_04 ประชากรที่ประสบภัยพิบัติ	<p>PN 04 0.16</p>
PN_05 อัตราการร้องเรียนปัญหามลพิษ	<p>PN 05 0.00</p>

ตัวชี้วัด	ค่าดัชนี
2.2 ตัวชี้วัดที่แปรผันตามข้อมูล (2 ตัวชี้วัด)	
PN_02 สัดส่วนปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น	<p>20.01 15.00 20.00 25.00 10.00 30.00 5.00 35.00 0.00 40.00 PN 02 84.76</p>
PN_03 คริวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา	<p>17.27 15.00 20.00 10.00 25.00 5.00 30.00 0.00 PN 03 24.02</p>

6. ด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา

การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัด ปี 2564 ด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา ของจังหวัดภูเก็ต เท่ากับ 54.84 ซึ่งสูงกว่าค่ากลางของประเทศ (49.90) และการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปี ด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนาของจังหวัดภูเก็ต ปี 2564 (54.84) มีค่าสูงกว่า ปี 2563 (45.36) ดังภาพ 15

ภาพ 15 ดัชนีการพัฒนาด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนาของจังหวัดภูเก็ต เทียบกับค่ากลางประเทศปี 2560 – 2564

จากผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัดและการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปีด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนาของจังหวัดภูเก็ต พบว่ามีค่าสูงกว่าค่ากลางของประเทศ และสูงกว่าปีที่ผ่านมา จึงควรให้ความสำคัญ

ในการพัฒนาตัวชี้วัดในมิติการพัฒนาด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนาเป็นลำดับสุดท้าย ทั้งนี้ ดัชนีด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนาประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ตัวชี้วัด แบ่งตามตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนาและตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดี มีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 10 ตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนาและตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดีของดัชนีด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา

ตัวชี้วัด	ค่าดัชนี
1. ตัวชี้วัดที่ต้องพัฒนา (2 ตัวชี้วัด)	
ตัวชี้วัดที่แปรผันตามข้อมูล (2 ตัวชี้วัด)	
PS_03 ความสามารถในการเบิกจ่ายงบประมาณของจังหวัด	<p>69.82 60.00 80.00 40.00 100.00 20.00 120.00 0.00 PS 03 61.24</p>
PS_04 จำนวนองค์กรชุมชน	<p>298.92 300.00 200.00 400.00 100.00 500.00 0.00 PS 04 111.51</p>
2. ตัวชี้วัดที่มีการพัฒนาที่ดี (2 ตัวชี้วัด)	
2.1 ตัวชี้วัดที่มีการแปรผันตามข้อมูล (2 ตัวชี้วัด)	
PS_01 ประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต	<p>83.07 60.00 80.00 100.00 40.00 120.00 20.00 140.00 0.00 160.00 PS 01 96.07</p>

ตัวชี้วัด	ค่าดัชนี
PS_02 ภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บได้ต่อรายได้รวมที่ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	

ดังนั้น การวิเคราะห์ตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด สรุปได้ว่า ต้องให้ความสำคัญกับมิติเศรษฐกิจและความมั่งคั่งเป็นอันดับแรก ได้แก่ อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของเดือนของครัวเรือนในจังหวัด อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์จังหวัด อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว อัตราการว่างงาน ครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยใช้วัสดุคงทนและเป็นของตนเอง จากนั้นจึงพัฒนาตัวชี้วัดมิติสันติภาพและยุติธรรมเป็นลำดับที่ 2 มิติการพัฒนาคอนเป็นลำดับที่ 3 และมิติสิ่งแวดล้อมและความเป็นหุ้นส่วนพัฒนาเป็นลำดับสุดท้าย ผลการวิเคราะห์ตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างจังหวัดและการเปรียบเทียบค่าดัชนีระหว่างปี เพื่อวิเคราะห์ลำดับความสำคัญในการพัฒนาของ 34 ตัวชี้วัด สรุปได้ดังนี้

ตาราง 11 ลำดับความสำคัญของมิติการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต

ลำดับความสำคัญ	ตัวชี้วัด	การพัฒนา
1	มิติเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (ต่ำกว่าค่ากลาง,ต่ำกว่าปีที่ผ่านมา)	
	PT_01 อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของเดือนของครัวเรือนในจังหวัด	ต้องพัฒนา
	PT_02 อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์จังหวัด	ต้องพัฒนา
	PT_04 อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว	ต้องพัฒนา
	PT_05 อัตราการว่างงาน	ต้องพัฒนา
	PT_06 อัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน	ต้องพัฒนา
	PT_09 ครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยใช้วัสดุคงทนและเป็นของตนเอง	ต้องพัฒนา
	PT_03 มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดเฉลี่ยต่อหัว	มีการพัฒนาที่ดี
	PT_07 ผลิตภาพแรงงาน	มีการพัฒนาที่ดี
	PT_08 แรงงานที่มีหลักประกันทางสังคม	มีการพัฒนาที่ดี
	PT_10 หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดปี	มีการพัฒนาที่ดี
	PT_11 สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของรายได้	มีการพัฒนาที่ดี

ลำดับ ความสำคัญ	ตัวชี้วัด	การพัฒนา
2	มิติสันติภาพและยุติธรรม (ต่ำกว่าค่ากลาง, สูงกว่าปีที่ผ่านมา)	
	PC_01 การแจ้งความคดี ชีวิต ร่างกาย เพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	ต้องพัฒนา
	PC_02 จำนวนผู้ต้องหาคดีอาญาเสพติด	ต้องพัฒนา
	PC_03 จำนวนผู้เข้ารับการรักษาพยาบาลเสพติด	ต้องพัฒนา
	PN_04 ประชากรที่ประสบภัยพิบัติ	มีการพัฒนาที่ดี
	PN_05 อัตราการร้องเรียนปัญหาหลพิษ	มีการพัฒนาที่ดี
3	มิติการพัฒนาคคน (สูงกว่าค่ากลาง, ต่ำกว่าปีที่ผ่านมา)	
	PP_02 ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์	ต้องพัฒนา
	PP_03 เด็ก 0-5 ปีที่มีพัฒนาการสมวัย	ต้องพัฒนา
	PP_01 สัดส่วนประชากรยากจน	มีการพัฒนาที่ดี
	PP_04 อัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15-19 ปี	มีการพัฒนาที่ดี
	PP_05 ประชากรที่เจ็บป่วยที่เป็นผู้ป่วยใน	มีการพัฒนาที่ดี
	PP_06 อัตราส่วนประชากรต่อแพทย์	มีการพัฒนาที่ดี
	PP_07 การเข้าเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา	มีการพัฒนาที่ดี
	PP_08 จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทยอายุ 15-59 ปี	มีการพัฒนาที่ดี
	PP_09 คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-NET ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	มีการพัฒนาที่ดี
4	มิติสิ่งแวดล้อม (สูงกว่าค่ากลาง, สูงกว่าปีที่ผ่านมา)	
	PN_01 อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด	ต้องพัฒนา
	PN_02 สัดส่วนปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น	มีการพัฒนาที่ดี
	PN_03 คริวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา	มีการพัฒนาที่ดี
	PN_04 ประชากรที่ประสบภัยพิบัติ	มีการพัฒนาที่ดี
	PN_05 อัตราการร้องเรียนปัญหาหลพิษ	มีการพัฒนาที่ดี
4	มิติความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา (สูงกว่าค่ากลาง, สูงกว่าปีที่ผ่านมา)	
	PS_03 ความสามารถในการเบิกจ่ายงบประมาณของจังหวัด	ต้องพัฒนา
	PS_04 จำนวนองค์กรชุมชน	ต้องพัฒนา
	PS_01 ประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต	มีการพัฒนาที่ดี
	PS_02 ภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บได้ต่อรายได้รวมที่ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	มีการพัฒนาที่ดี

บัญชีสถิติทางการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด

บัญชีสถิติทางการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด คือ บัญชีสถิติทางการจังหวัด ภูเก็ต ประกอบด้วย

- 3.1 บัญชีสถิติทางการตามประเด็นการพัฒนาจังหวัด
- 3.2 บัญชีสถิติทางการตามตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด
- 3.3 บัญชีสถิติทางการตามประเด็นสำคัญของจังหวัด

บัญชีสถิติทางการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัดประกอบด้วยชุดข้อมูลต่าง ๆ ที่สำคัญและจำเป็น ได้แก่ ชุดข้อมูลตามแผนพัฒนาจังหวัดฉบับปัจจุบัน นโยบายของผู้บริหารในจังหวัด ประเด็นสำคัญในพื้นที่ ตัวชี้วัดการพัฒนาในระดับจังหวัดของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ก้นยายน 2566) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นต้น ซึ่งจังหวัดภูเก็ต มีบัญชีสถิติทางการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด ดังนี้

3.1 บัญชีสถิติทางการตามประเด็นการพัฒนาจังหวัด

บัญชีสถิติทางการตามประเด็นการพัฒนาจังหวัด แสดงรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นในการกำหนดนโยบาย ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานในระดับจังหวัด มีความสอดคล้องตามประเด็นการพัฒนาจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดฉบับปัจจุบัน ซึ่งได้มีการทบทวนทุกปี เพื่อให้มีรายสถิติทางการที่ทันสมัย และสามารถตอบสนองการณการพัฒนาจังหวัดได้อย่างตรงเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และตัวชี้วัดของแผนพัฒนาจังหวัด โดยประกอบด้วย

- ห่วงโซ่คุณค่า (VC)
- ปัจจัยแห่งความสำเร็จ (CSF)
- ตัวชี้วัด
- Official Statistics Identification (OS ID)
- รายการสถิติทางการ
- สถานะความพร้อมเผยแพร่ (Tier)
- หน่วยงานเจ้าของข้อมูล
- ระดับหน่วยงานเจ้าของข้อมูล
- Metadata ของรายการ สถิติทางการที่จังหวัดเป็น เจ้าของข้อมูล
- ชื่อชุดข้อมูล
- สถานะการลงทะเบียน GD Catalog

- URLของรายการสถิติ ทางกรที่ลงทะเบียนบน GD Catalog
- URL ของรายการสถิติ ทางกรบนระบบบัญชีข้อมูล จังหวัด/ระบบบัญชีข้อมูลหน่วยงาน

ในการจัดทำบัญชีสถิติทางการตามประเด็นการพัฒนาจังหวัดจะใช้ห่วงโซ่คุณค่าของประเทศไทย 140 เป้าหมายแผนแม่บทย่อย ภายใต้แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (23 ประเด็น) เป็นกรอบในการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าของประเด็นการพัฒนาจังหวัด เพื่อกำหนดรายการสถิติทางการที่สอดคล้องตามห่วงโซ่คุณค่าดังกล่าว ทำให้ได้บัญชีสถิติทางการที่สอดคล้องตามประเด็นการพัฒนาจังหวัด

3.1.1 บัญชีสถิติทางการที่สอดคล้องตามประเด็นการพัฒนาที่ 1 การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เข้มแข็ง มีผู้ประกอบการมีศักยภาพสูงและเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวด้าน MICE กีฬา และ Marina ในภูมิภาคอาเซียน และนานาชาติ
2. เพื่อสร้างคุณค่า มูลค่าจากการเกษตร ที่เชื่อมโยงการท่องเที่ยว และนวัตกรรมทางการเกษตรสู่แบรนด์ที่แข่งขันได้
3. เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน การสร้างงานอาชีพแก่ประชาชนในชุมชน
4. เพื่อเสริมสร้างความพร้อมของจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ การศึกษาในระดับนานาชาติ
5. เพื่อพัฒนาบริการทางการแพทย์รองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และการพัฒนาเป็น แหล่งบริการมูลค่าสูง ที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาบริการทางการแพทย์ เพื่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ
6. เพื่อส่งเสริมให้จังหวัดภูเก็ตได้พัฒนาเป็นศูนย์กลางในการส่งออกปลาทูน่าและผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลาทูน่าของภูมิภาค

ตัวชี้วัด

1. จำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปีฐาน
2. จำนวนผู้เยี่ยมเยือนทั้งชาวไทยและต่างชาติ
3. จำนวน SME ที่ได้รับการส่งเสริมเทคโนโลยีดิจิทัลในทางธุรกิจ
4. อัตราการเพิ่มขึ้นของผู้ประกอบการ OTOP ที่ มาร่วมลงทะเบียน
5. จำนวนรายได้จากการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพของจังหวัด
6. จำนวนรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP เพื่อการท่องเที่ยว
7. จำนวนรายได้จากการจัดการศึกษานานาชาติในระดับอุดมศึกษาของจังหวัดภูเก็ต (ม.สงขลานครินทร์วิทยาเขตภูเก็ต และ ม.ราชภัฏภูเก็ต)
8. จำนวนผู้ใช้บริการชาวต่างชาติที่มาใช้บริการทางการแพทย์ของจังหวัด
9. อัตราการเพิ่มขึ้นของปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำสำคัญ และมีความสามารถในการแข่งขันสูง

ห่วงโซ่คุณค่า

แนวคิดการจัดทำห่วงโซ่คุณค่าที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต “ประเด็นการพัฒนา ที่ 1: การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service) ” โดยเริ่มจากการศึกษาห่วงโซ่คุณค่าของประเทศไทย 140 เป้าหมายแผนแม่บทย่อยภายใต้แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (23 ด้าน) ที่สอดคล้องกับประเด็นพัฒนาที่ 1 ของแผนพัฒนาจังหวัด คือ ประเด็นที่ 5 การท่องเที่ยว ประกอบด้วย

- แผนแม่บทย่อย 5.1 การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม
 - เป้าหมาย 050101 รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น
 - เป้าหมาย 050102 เมืองและชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น
 - เป้าหมาย 050103 สินค้าท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมได้รับการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มขึ้น
- แผนแม่บทย่อย 5.2 การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
 - เป้าหมาย 050202 การเป็นจุดหมายปลายทางในการจัดประชุมนานาชาติของไทย
 - เป้าหมาย 050203 รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทยเพิ่มขึ้น
- แผนแม่บทย่อย 5.5 การท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค
 - เป้าหมาย 050501 ประเทศไทยเป็นจุดเชื่อมต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน
- แผนแม่บทย่อย 5.6 การพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว
 - เป้าหมาย 050603 การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น

จากนั้นดำเนินการจัดทำห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) การท่องเที่ยว ดังภาพ 16 และห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต เรื่อง “การท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต” ดังภาพ 17

ภาพ 16 ท่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “การท่องเที่ยว”

ภาพ 17 ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “การท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต”

3.1.2 ประเด็นการพัฒนาที่ 2: การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาระบบการคมนาคมขนส่ง และโลจิสติกส์ของจังหวัดที่ลดมลภาวะ ปลอดภัย และมีมาตรฐานระดับสากล ครอบคลุมทุกพื้นที่
2. เพื่อพัฒนาจังหวัดภูเก็ตให้มีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การสื่อสาร การสาธารณสุขปลอดภัย และการจัดการเมืองที่มีมาตรฐานการดูแลสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาสู่เมืองที่น่าอยู่ ยั่งยืน เป็นสากล และเป็นที่ยังพอใจ

ตัวชี้วัด

1. จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือนทั้งชาวไทยและต่างชาติ
2. พื้นที่ป่าไม้จังหวัดภูเก็ต จากการสำรวจภาพถ่ายดาวเทียมคงสภาพเดิมเป้าหมายอย่างน้อย 70,108.12 ไร่ หรือ ร้อยละ 20.51 ของพื้นที่จังหวัด
3. จำนวนชายหาดที่ได้รับการจัดระเบียบ (จำนวน 9 แห่ง)
4. คุณภาพแหล่งน้ำผิวดินอยู่ในเกณฑ์ที่ดีขึ้น (คลองบางใหญ่ คลองปากบาง)
5. สัดส่วนปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคครัวเรือนต่อประชากร

ห่วงโซ่คุณค่า

แนวคิดการจัดทำห่วงโซ่คุณค่าที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต “ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม” โดยเริ่มจากการศึกษาห่วงโซ่คุณค่าของประเทศไทย 140 เป้าหมายแผนแม่บทย่อย ภายใต้แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (23 ด้าน) ประเด็น 18 การเติบโตอย่างยั่งยืน

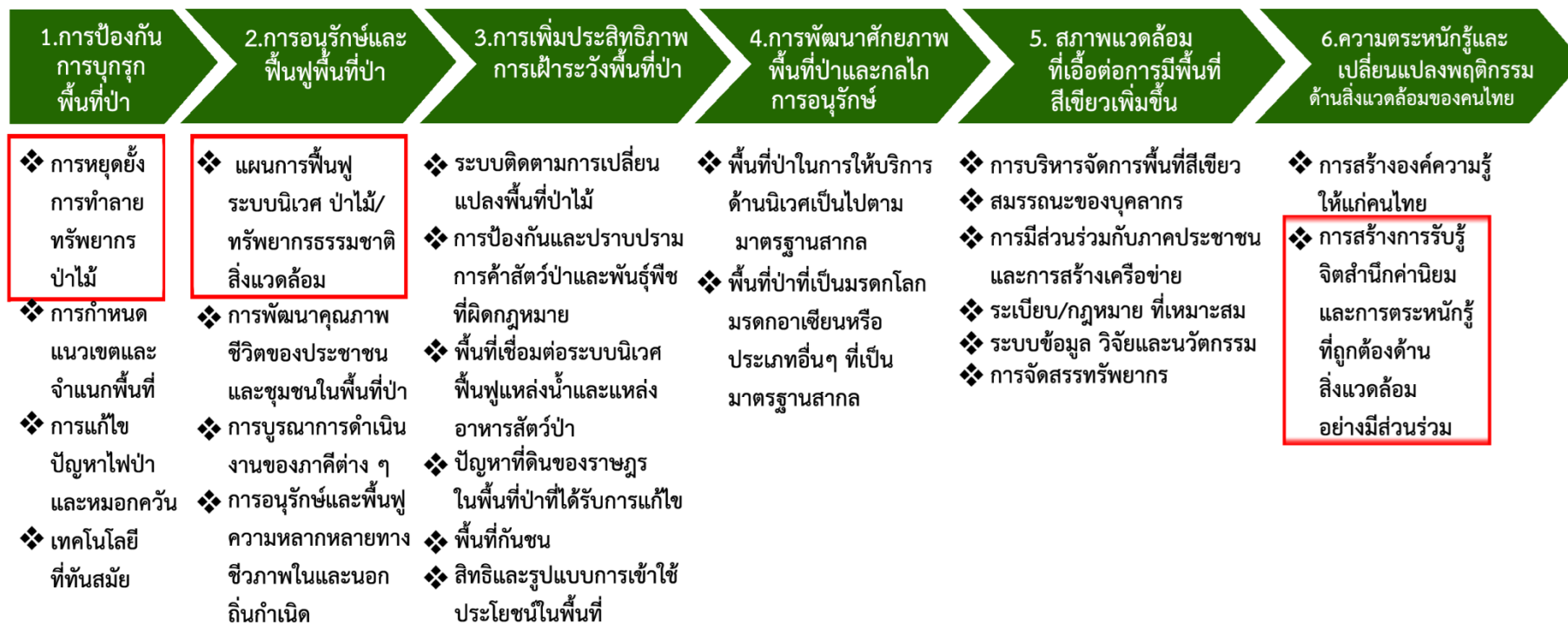
- แผนแม่บทย่อย 18.1 การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
 - เป้าหมาย 180102 พื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น
- แผนแม่บทย่อย 18.4 การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตร ทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล
 - เป้าหมาย 180403 การจัดการขยะมูลฝอยมูลฝอยติดเชื้อของเสียอันตรายสารเคมีในภาคเกษตรและการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- แผนแม่บทย่อย 18.5 การยกระดับกระบวนการเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ
 - เป้าหมาย 180501 คนไทยมีคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี

จากนั้นดำเนินการจัดทำห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) การเติบโตอย่างยั่งยืน ดังภาพ 18 และห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต เรื่อง “การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของจังหวัดภูเก็ต” ดังภาพ 19 และเรื่อง “การจัดการขยะของจังหวัดภูเก็ต” ดังภาพ 20

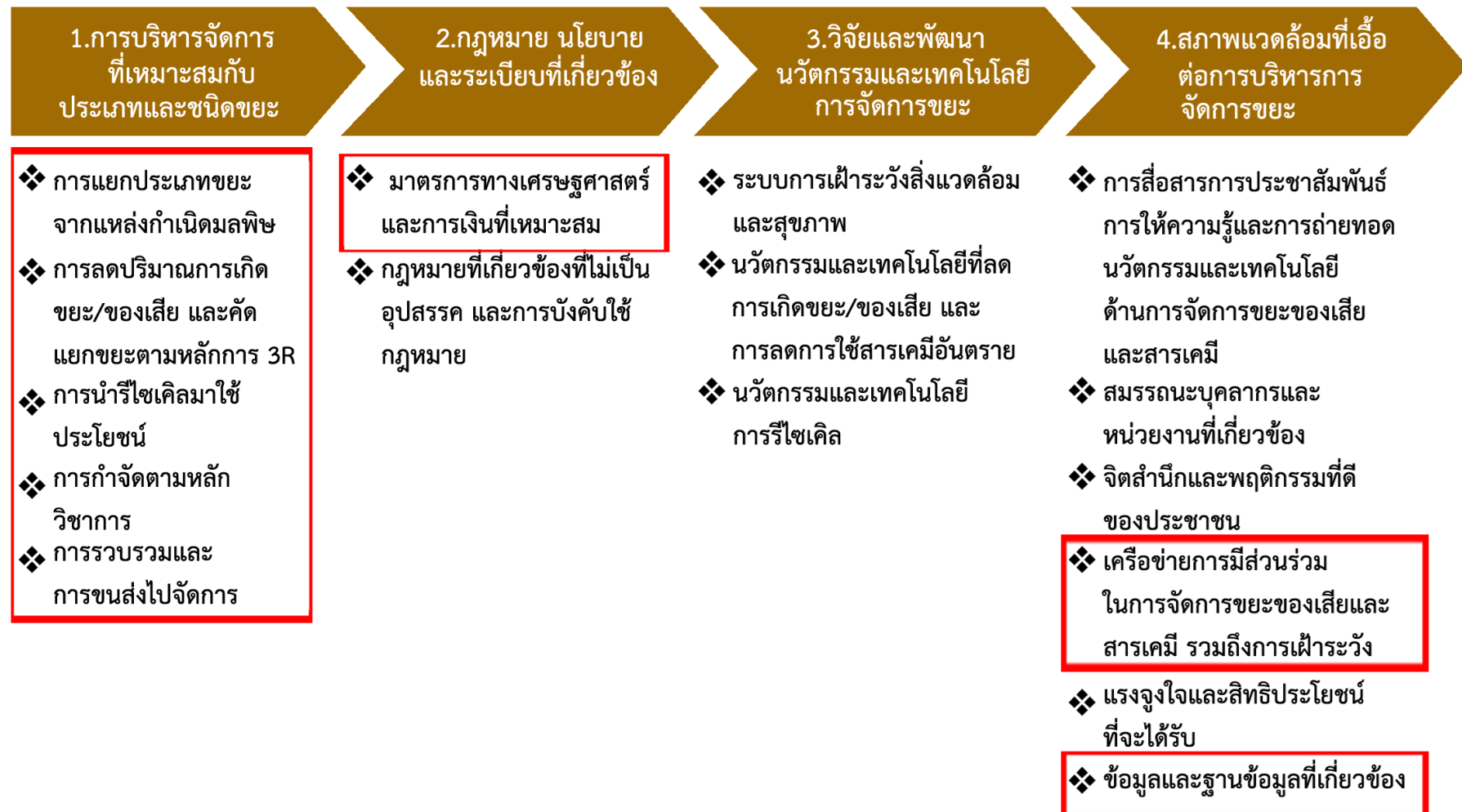
ภาพ 18 ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “การเติบโตอย่างยั่งยืน”

ภาพ 19 ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของจังหวัดภูเก็ต”

ภาพ 20 ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “การจัดการขยะของจังหวัดภูเก็ต”

3.1.3 ประเด็นการพัฒนาที่ 3: การพัฒนาคน ชุมชน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคง ความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย (Human resource, Social development and Security Management)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาขีดความสามารถของประชาชนที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลง และวิกฤติทางเศรษฐกิจ โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัด ประเทศ และนานาชาติ
2. เพื่อพัฒนาบริการของรัฐให้สามารถรองรับการแข่งขันได้ และหนุนเสริมเศรษฐกิจของจังหวัด
3. เพื่อเสริมสร้างความสันติสุขในชุมชน จังหวัด ที่ทุกภาคส่วนเชื่อมั่นและวางใจได้

ตัวชี้วัด

1. ความสามารถในการทำงานที่สามารถพัฒนาหรือเพิ่มศักยภาพให้สูงขึ้น (ผลิตภาพแรงงาน)
2. การจัดทำเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงอาหาร
3. จำนวนพื้นที่ที่มีระบบการบริการดิจิทัลสาธารณะ WIFI
4. ภัยอาชญากรรมต่อชีวิตและทรัพย์สิน
 - 4.1 กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ต่อประชากร 100,000 คน
 - 4.2 กลุ่มคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ต่อประชากร 100,000 คน

ห่วงโซ่คุณค่า

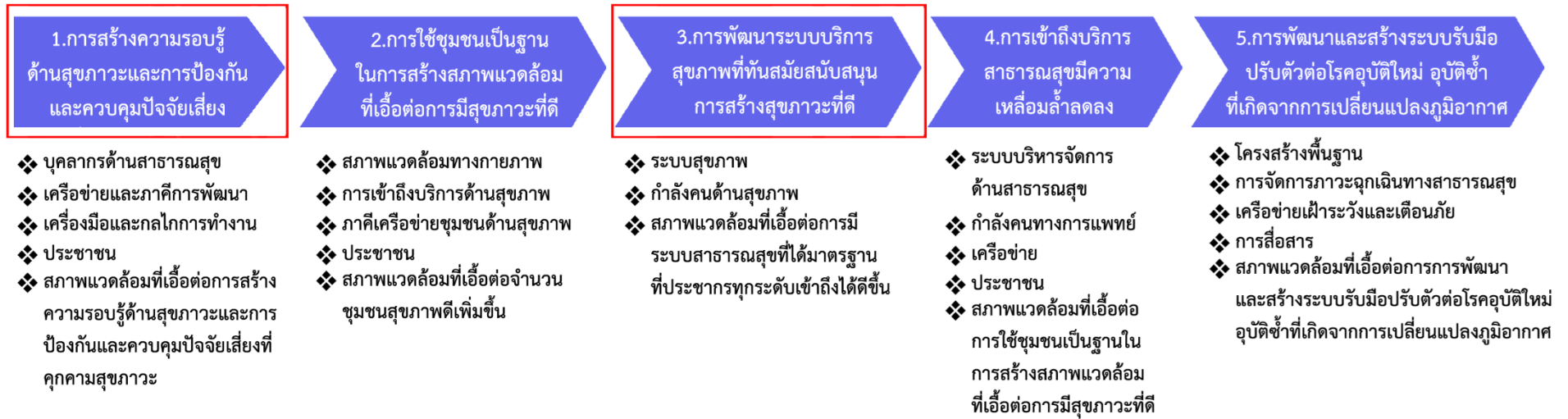
แนวคิดการจัดทำห่วงโซ่คุณค่าที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต “ประเด็นการพัฒนา ที่ 3: การพัฒนาคน ชุมชน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคง ความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย (Human resource, Social development and Security Management)” โดยเริ่มจากการศึกษาห่วงโซ่คุณค่าของประเทศไทย 140 เป้าหมายแผนแม่บทย่อย ภายใต้แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (23 ด้าน) ประเด็นที่ 12 การพัฒนาการเรียนรู้ มี 2 แผนแม่บทย่อย 2 เป้าหมาย ประเด็นที่ 13 การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี มี 2 แผนแม่บทย่อย 2 เป้าหมาย ประเด็น 15 พลังทางสังคม มี 2 แผนแม่บทย่อย 3 เป้าหมาย

จากนั้นดำเนินการจัดทำห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) การพัฒนาการเรียนรู้ ดังภาพ 21 การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ดังภาพ 22 พลังทางสังคม ดังภาพ 23 และห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต เรื่อง “การศึกษาของจังหวัดภูเก็ต” ดังภาพ 24 เรื่อง “การจัดการขยะของจังหวัดภูเก็ต” ดังภาพ 25 และเรื่อง “ผู้สูงอายุของจังหวัดภูเก็ต” ดังภาพ 26”

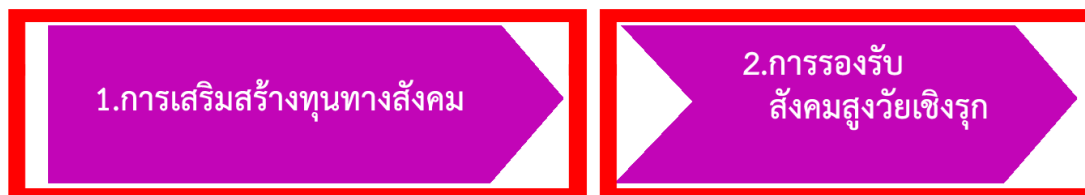
ภาพ 21 ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “การพัฒนาการเรียนรู้”

ภาพ 22 ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี”

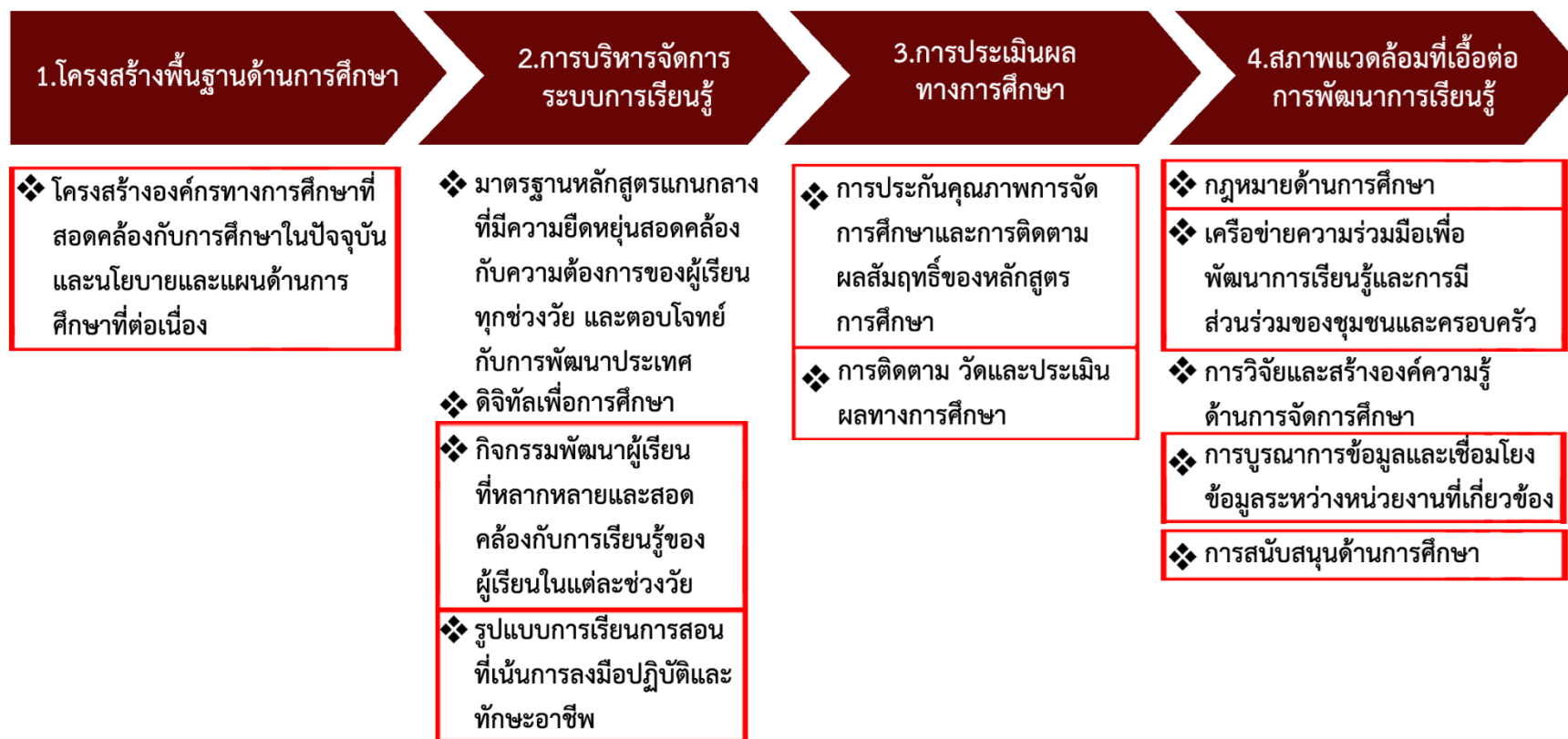
ภาพ 23 ท่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “พลังทางสังคม”

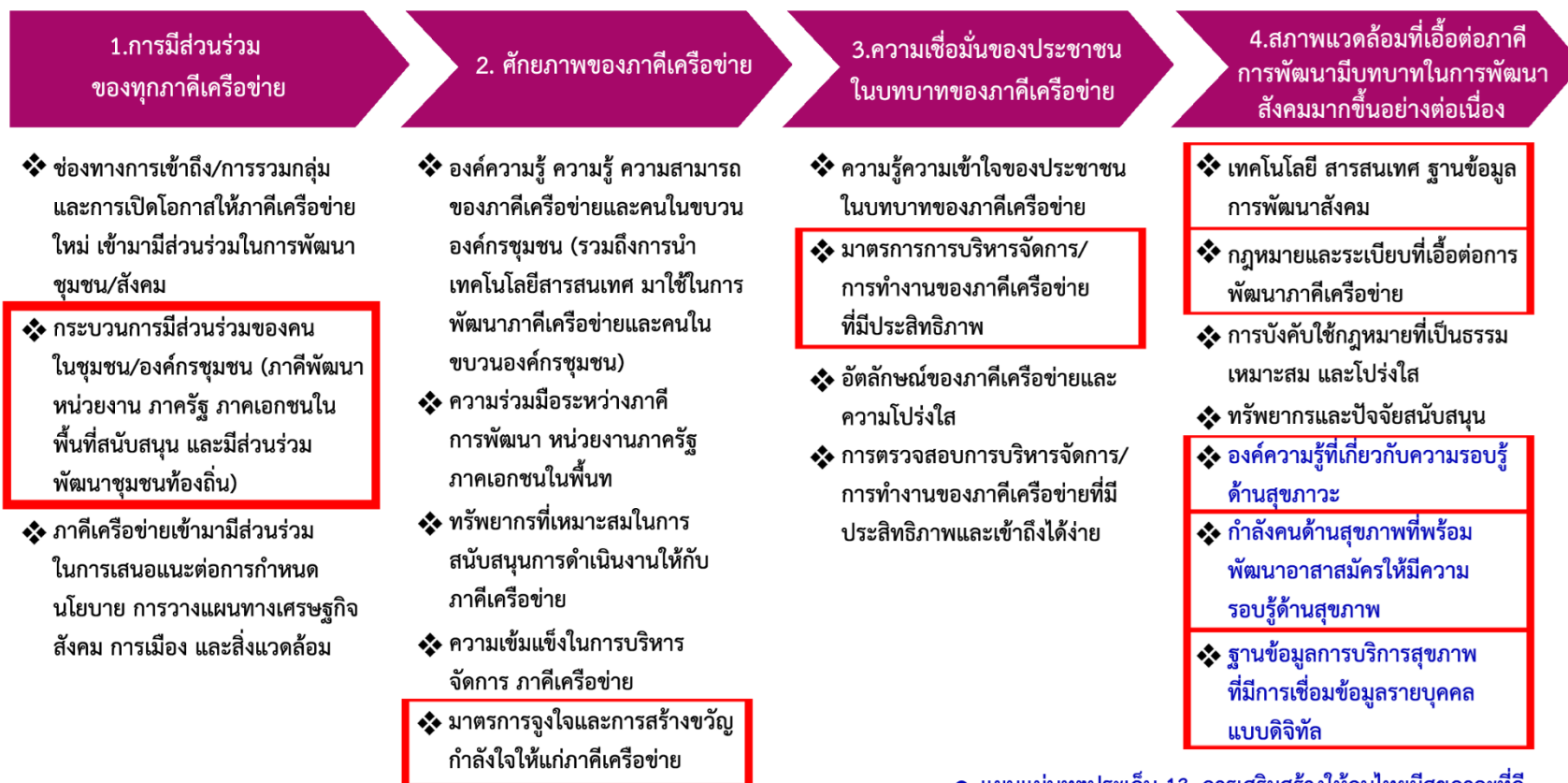
- ❖ การมีส่วนร่วมของทุกภาคีเครือข่าย
- ❖ ศักยภาพของภาคีเครือข่าย
- ❖ ความเชื่อมั่นของประชาชนในบทบาทของภาคีเครือข่าย
- ❖ กลไกการทำงานของภาคีเครือข่ายที่เหมาะสม
- ❖ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อภาคีการพัฒนา มีบทบาทในการพัฒนาสังคมมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

- ❖ ความพร้อมด้านเศรษฐกิจ
- ❖ ความพร้อมด้านสุขภาพ
- ❖ ความพร้อมด้านสังคม
- ❖ ความพร้อมด้านสภาพแวดล้อมที่รองรับผู้สูงอายุ
- ❖ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเตรียมการก่อนยามสูงอายุ
- ❖ ความมั่นคงทางรายได้
- ❖ สวัสดิการ/การดูแลผู้สูงอายุ
- ❖ สุขภาวะที่ดี
- ❖ การสร้างคุณค่าผู้สูงอายุ
- ❖ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของผู้สูงอายุ

ภาพ 24 ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “การศึกษาของจังหวัดภูเก็ต”

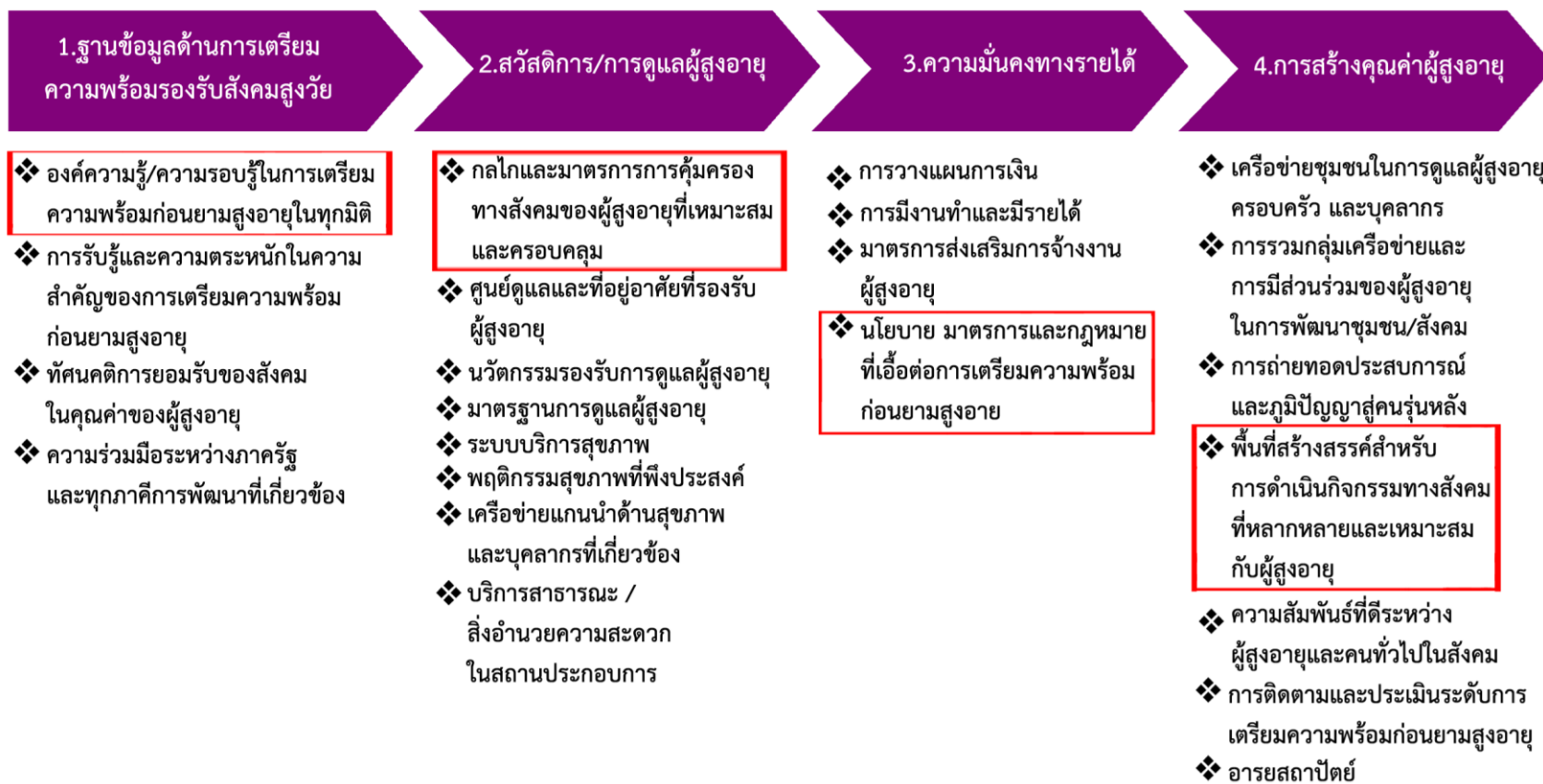

ภาพ 25 ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนจังหวัดภูเก็ต”

- แผนแม่บทประเด็น 13. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี
- แผนแม่บทประเด็น 15. พลังทางสังคม

ภาพ 26 ท่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) “ผู้สูงอายุของจังหวัดภูเก็ต”

3.2 บัญชีสถิติทางการตามตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด

จากรายงานตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เดือนกันยายน พ.ศ. 2566 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า จังหวัดภูเก็ต มีตัวชี้วัดต้องพัฒนาในลำดับแรกคือ มิติด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง โดยเฉพาะตัวชี้วัด อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของเดือนของครัวเรือนในจังหวัด อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์จังหวัด อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว อัตราการว่างงาน และครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยใช้วัสดุคงทนและเป็นของตนเอง เพื่อให้ค่าดัชนีการพัฒนามีค่าสูงกว่าค่ากลางของประเทศ ในขณะที่เดียวกันต้องมีการพัฒนาในมิติด้านสันติภาพและยุติธรรม ด้านการพัฒนาคน ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนาควบคู่กันไปด้วย ซึ่งการพัฒนาในแต่ละมิติจะต้องอาศัยข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นตัวบ่งชี้ว่าจังหวัดได้มีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้น ซึ่งมีรายการสถิติที่สำคัญและจำเป็น ตามตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด

3.3 บัญชีสถิติทางการตามประเด็นสำคัญ (Pain point) ของจังหวัด

ด้วยพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการบริหารจัดการ การบูรณาการข้อมูลภาครัฐ การทำงานให้มีความสอดคล้องกัน การเชื่อมโยงเข้าด้วยกันอย่างมั่นคงปลอดภัยและมีธรรมาภิบาล หน่วยงานภาครัฐจึงจำเป็นต้องดำเนินการจัดทำคำอธิบายชุดข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐและบัญชีข้อมูลให้มีความถูกต้อง ครบถ้วน และเป็นปัจจุบัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐให้เป็นไปตามความในมาตรา 7 (2) (9) และมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และประกาศคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล เรื่อง ธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ข้อ 4 (6) อันจะนำไปสู่การพัฒนาระบบข้อมูลที่สำคัญของภาครัฐเพื่อประโยชน์ในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเชื่อมโยง แลกเปลี่ยน และบูรณาการข้อมูลของหน่วยงานของรัฐอย่างเป็นระบบ ตลอดจนการพัฒนาศูนย์กลางข้อมูลเปิดภาครัฐ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการประชุมหารือร่วมกับผู้บริหารของจังหวัด ให้ความเห็นชอบในการจัดทำบัญชีข้อมูลจังหวัดและวิเคราะห์สารสนเทศที่สัมพันธ์กับประเด็นการพัฒนาจังหวัด 5 ประเด็น ดังต่อไปนี้ 1) การท่องเที่ยว 2) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 3) การจัดการขยะ 4) การศึกษา 5) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน 6) ผู้สูงอายุ โดยมีความสัมพันธ์กับประเด็นการพัฒนาจังหวัด คือ 1) การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service) 2) การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 3) การพัฒนาคน ชุมชน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคง ความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย (Human resource, Social development and Security Management) ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวมีส่วนช่วยสนับสนุนในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดให้ดีขึ้นได้ในด้านการเศรษฐกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสังคม

3.3.1 บัญชีสถิติทางการตามประเด็นสำคัญของจังหวัด “การท่องเที่ยว”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว สามารถจัดทำบัญชีข้อมูลของหน่วยงาน สอดคล้องตามมาตรฐานและนำชุดข้อมูลที่จัดทำบัญชีข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำเป็นสารสนเทศตอบโจทยความต้องการของหน่วยงานตลอดจนความต้องการของผู้บริหารในจังหวัดได้

2. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐเห็นประโยชน์ของบัญชีข้อมูล เพื่อสืบค้น และใช้งานข้อมูลภายในหน่วยงานได้สะดวกขึ้น และสามารถสืบค้น ร้องขอ เข้าถึงข้อมูลข้ามหน่วยงานได้ตามสิทธิ์ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

3. เพื่อให้มีข้อมูลที่สามารถตอบสนองต่อประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด จังหวัดภูเก็ตจึงได้เลือกประเด็นสำคัญ “การท่องเที่ยว”

ประเด็นสำคัญของจังหวัด “การท่องเที่ยว” สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาที่ 1 ของแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต คือ การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม และบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service) กำหนดรายการสถิติที่สำคัญและจำเป็น

3.3.2 บัญชีสถิติทางการตามประเด็นสำคัญของจังหวัด “การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัด สามารถจัดทำบัญชีข้อมูลของหน่วยงาน สอดคล้องตามมาตรฐานและนำชุดข้อมูลที่จัดทำบัญชีข้อมูล มาวิเคราะห์ และจัดทำเป็นสารสนเทศ ตอบโจทยความต้องการของหน่วยงาน ตลอดจนความต้องการของผู้บริหารในจังหวัดได้

2. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐเห็นประโยชน์ของบัญชีข้อมูล เพื่อสืบค้น และใช้งานข้อมูลภายในหน่วยงานได้สะดวกขึ้น และสามารถสืบค้น ร้องขอ เข้าถึงข้อมูลข้ามหน่วยงานได้ตามสิทธิ์ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

3. เพื่อให้มีข้อมูลที่สามารถตอบสนองต่อประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด จังหวัดภูเก็ตจึงได้เลือกประเด็นสำคัญ “การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม”

ประเด็นสำคัญของจังหวัด “การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม” สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาที่ 2 ของแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต คือ การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กำหนดรายการสถิติที่สำคัญและจำเป็น ทำให้ได้บัญชีสถิติทางการ

3.3.3 บัญชีสถิติทางการตามประเด็นสำคัญของจังหวัด “การจัดการขยะ”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัด สามารถจัดทำบัญชีข้อมูลของหน่วยงาน สอดคล้องตามมาตรฐานและนำชุดข้อมูลที่จัดทำบัญชีข้อมูล มาวิเคราะห์ และจัดทำเป็นสารสนเทศ ตอบโจทยความต้องการของหน่วยงาน ตลอดจนความต้องการของผู้บริหารในจังหวัดได้

2. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐเห็นประโยชน์ของบัญชีข้อมูล เพื่อสืบค้น และใช้งานข้อมูลภายในหน่วยงานได้สะดวกขึ้น และสามารถสืบค้น ร้องขอ เข้าถึงข้อมูลข้ามหน่วยงานได้ตามสิทธิ์ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

3. เพื่อให้มีข้อมูลที่สามารถตอบสนองต่อประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด จังหวัดภูเก็ตจึงได้เลือกประเด็นสำคัญ “การจัดการขยะ”

ประเด็นสำคัญของจังหวัด “การจัดการขยะ” สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาที่ 2 ของแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต คือ การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กำหนดรายการสถิติที่สำคัญและจำเป็น ทำให้ได้บัญชีสถิติทางการ

3.3.4 บัญชีสถิติทางการตามประเด็นสำคัญของจังหวัด “การศึกษา”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัด สามารถจัดทำบัญชีข้อมูลของหน่วยงาน สอดคล้องตามมาตรฐานและนำชุดข้อมูลที่จัดทำบัญชีข้อมูล มาวิเคราะห์ และจัดทำเป็นสารสนเทศ ตอบโจทย์ความต้องการของหน่วยงาน ตลอดจนความต้องการของผู้บริหารในจังหวัดได้

2. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐเห็นประโยชน์ของบัญชีข้อมูล เพื่อสืบค้น และใช้งานข้อมูลภายในหน่วยงานได้สะดวกขึ้น และสามารถสืบค้น ร้องขอ เข้าถึงข้อมูลข้ามหน่วยงานได้ตามสิทธิ์ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

3. เพื่อให้มีข้อมูลที่สามารถตอบสนองต่อประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด จังหวัดภูเก็ตจึงได้เลือกประเด็นสำคัญ “การศึกษา”

ประเด็นสำคัญของจังหวัด “การศึกษา” สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาที่ 3 ของแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต คือ การพัฒนาคน ชุมชน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคง ความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย (Human resource, Social development and Security Management) กำหนดรายการสถิติที่สำคัญและจำเป็น ทำให้ได้บัญชีสถิติทางการ

3.3.5 บัญชีสถิติทางการตามประเด็นสำคัญของจังหวัด “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัด สามารถจัดทำบัญชีข้อมูลของหน่วยงาน สอดคล้องตามมาตรฐานและนำชุดข้อมูลที่จัดทำบัญชีข้อมูล มาวิเคราะห์ และจัดทำเป็นสารสนเทศ ตอบโจทย์ความต้องการของหน่วยงาน ตลอดจนความต้องการของผู้บริหารในจังหวัดได้

2. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐเห็นประโยชน์ของบัญชีข้อมูล เพื่อสืบค้น และใช้งานข้อมูลภายในหน่วยงานได้สะดวกขึ้น และสามารถสืบค้น ร้องขอ เข้าถึงข้อมูลข้ามหน่วยงานได้ตามสิทธิ์ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

3. เพื่อให้มีข้อมูลที่สามารถตอบสนองต่อประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด จังหวัดภูเก็ตจึงได้เลือกประเด็นสำคัญ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน”

ประเด็นสำคัญของจังหวัด “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน” สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาที่ 3 ของแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต คือ การพัฒนาคน ชุมชน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคง ความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย (Human resource, Social development and Security Management) กำหนดรายการสถิติที่สำคัญและจำเป็น ทำให้ได้บัญชีสถิติทางการ

3.3.6 บัญชีสถิติทางการตามประเด็นสำคัญของจังหวัด “ผู้สูงอายุ”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัด สามารถจัดทำบัญชีข้อมูลของหน่วยงาน สอดคล้องตามมาตรฐานและนำชุดข้อมูลที่จัดทำบัญชีข้อมูล มาวิเคราะห์ และจัดทำเป็นสารสนเทศ ตอบโจทย์ความต้องการของหน่วยงาน ตลอดจนความต้องการของผู้บริหารในจังหวัดได้
2. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐเห็นประโยชน์ของบัญชีข้อมูล เพื่อสืบค้น และใช้งานข้อมูลภายในหน่วยงานได้สะดวกขึ้น และสามารถสืบค้น ร้องขอ เข้าถึงข้อมูลข้ามหน่วยงานได้ตามสิทธิ์ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์
3. เพื่อให้มีข้อมูลที่สามารถตอบสนองต่อประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด จังหวัดภูเก็ตจึงได้เลือกประเด็นสำคัญ “ผู้สูงอายุ”

ประเด็นสำคัญของจังหวัด “ผู้สูงอายุ” สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาที่ 3 ของแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต คือ การพัฒนาคน ชุมชน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคง ความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย (Human resource, Social development and Security Management) กำหนดรายการสถิติที่สำคัญและจำเป็น ทำให้ได้บัญชีสถิติทางการ

จากการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าตามประเด็นการพัฒนาจังหวัด รายงานตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัด และจากการประชุมหารือร่วมกับผู้บริหารของจังหวัด จึงถอดรายการสถิติทางการ เป็นบัญชีสถิติทางการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัดภูเก็ต (คำอธิบายตารางฯ ตามภาคผนวก ค1) ประกอบด้วยบัญชีสถิติทางการย่อย 7 บัญชี จำนวนรายการสถิติทางการ 182 รายการ รายละเอียดตาม URL <https://docs.google.com/spreadsheets/d/1bLxUQJSH0KUZgm1Yl8lmlnBnUDcjjcpf/edit?gid=1694887155#gid=1694887155>

หรือ QR Code ดังภาพ 27

ภาพ 27 QR Code บัญชีสถิติทางการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัดภูเก็ต

สถานการณ์สถิติทางการ และแนวทางการพัฒนาสถิติ ทางการ/แผนกำหนดความรับผิดชอบ

4.1 สถานการณ์สถิติทางการ

บัญชีสถิติทางการตามแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567) คือ บัญชีสถิติทางการจังหวัดภูเก็ต ซึ่งประกอบด้วยบัญชีสถิติทางการย่อย 7 บัญชี ดังนี้

4.1.1 บัญชีสถิติทางการ “การท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต”

เป็นชุดข้อมูลประเด็นการพัฒนาที่ 1: การพัฒนาสู่เมืองเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและบริการมูลค่าสูงระดับนานาชาติ (Value based economy and high value service) มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 57 รายการ มีสถานะความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูล ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่เป็น Tier 1 จำนวน 57 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100

4.1.2 บัญชีสถิติทางการ “การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของจังหวัดภูเก็ต”

เป็นชุดข้อมูลประเด็นการพัฒนาที่ 2: การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 10 รายการ มีสถานะความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูล ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่เป็น Tier 1 จำนวน 10 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100

4.1.3 บัญชีสถิติทางการ “การจัดการขยะของจังหวัดภูเก็ต”

เป็นชุดข้อมูลประเด็นการพัฒนาที่ 2: การพัฒนาเมืองเพื่อรองรับการเติบโตที่ทันสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 20 รายการ มีสถานะความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูล ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่เป็น Tier 1 จำนวน 20 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100

4.1.4 บัญชีสถิติทางการ “การศึกษาของจังหวัดภูเก็ต”

เป็นชุดข้อมูลประเด็นการพัฒนาที่ 3: การพัฒนาคน ชุมชน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคง ความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย (Human resource, Social development and Security Management) มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 33 รายการ มีสถานะความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูล ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่เป็น Tier 1 จำนวน 33 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100

4.1.5 บัญชีสถิติทางการ “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนจังหวัดภูเก็ต”

เป็นชุดข้อมูลประเด็นการพัฒนาจังหวัด ประเด็นการพัฒนาที่ 3: การพัฒนาคน ชุมชน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคง ความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย (Human resource, Social development and Security Management) มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 17 รายการ มีสถานะความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูล ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่เป็น Tier 1 จำนวน 17 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100

4.1.6 บัญชีสถิติทางการ “ผู้สูงอายุของจังหวัดภูเก็ต”

เป็นชุดข้อมูลประเด็นการพัฒนาจังหวัด ประเด็นการพัฒนาที่ 3: การพัฒนาคน ชุมชน สังคม บริการรัฐ และการจัดการความมั่นคง ความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย (Human resource, Social development and Security Management) มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 11 รายการ มีสถานะความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูล ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่เป็น Tier 1 จำนวน 11 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100

4.1.7 บัญชีสถิติทางการ “ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด”

เป็นชุดข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 34 รายการ มีสถานะความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูลที่เป็น Tier 1 จำนวน 34 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100

สรุปจำนวนบัญชีสถิติทางการตามแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567) ดังภาพ 28 และตาราง 12

จำนวนรายการจำแนกตามบัญชีสถิติทางการ and สถานะความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูล (Tier)			
การท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต	ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด จังหวัดภูเก็ต	การจัดการขยะของจังหวัดภูเก็ต	ผู้สูงอายุของจังหวัดภูเก็ต
Tier 1 57	Tier 1 34	Tier 1 20	Tier 1 11
	การศึกษาของจังหวัดภูเก็ต	การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนจังหวัดภูเก็ต	การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของจังหวัดภูเก็ต
	Tier 1 33	Tier 1 17	Tier 1 10
บัญชีสถิติทางการ	Tier 1	Total	
การจัดการขยะของจังหวัดภูเก็ต		20	20
การท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต		57	57
การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนจังหวัดภูเก็ต		17	17
การศึกษาของจังหวัดภูเก็ต		33	33
การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของจังหวัดภูเก็ต		10	10
ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด จังหวัดภูเก็ต		34	34
ผู้สูงอายุของจังหวัดภูเก็ต		11	11
Total		182	182

ภาพ 28 จำนวนรายการสถิติทางการจำแนกตามบัญชีสถิติทางการและสถานะความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูล

ตาราง 12 จำนวนรายการสถิติทางการ จำแนกตามบัญชีสถิติทางการ ความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูล และความเป็นเจ้าของข้อมูล

ความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูล	Tier 1			Tier 2 (มีหน่วยงาน รับผิดชอบ)			Tier 3	รวม
	กรม	จังหวัด	รวม	กรม	จังหวัด	รวม	รวม	
บัญชีสถิติทางการ								
ระดับหน่วยงานเจ้าของข้อมูล								
การท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต	-	57	57	-	-	-	-	57
การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของจังหวัดภูเก็ต	1	9	10	-	-	-	-	10
การจัดการขยะของจังหวัดภูเก็ต	4	16	20	-	-	-	-	20
การศึกษาของจังหวัดภูเก็ต	5	28	33	-	-	-	-	33
การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนจังหวัดภูเก็ต	3	14	17	-	-	-	-	17
ผู้สูงอายุของจังหวัดภูเก็ต	1	10	11	-	-	-	-	11
ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด	34	-	34	-	-	-	-	34
รวมทั้งหมด	48	134	182	-	-	-	-	182

4.2 แนวทางการพัฒนาสถิติทางการ

4.2.1 รายการสถิติทางการของจังหวัด

บัญชีสถิติทางการจังหวัดภูเก็ต ตามแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2566 – 2570 (ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567) มีจำนวนรายการสถิติทางการทั้งสิ้น 182 รายการ โดยมีสถานะความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูล (Tier) ดังนี้

1) รายการสถิติทางการที่กรมเป็นเจ้าของข้อมูล

การพัฒนารายการสถิติทางการจะพิจารณาความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูลและหน่วยงานของแต่ละรายการสถิติทางการ เพื่อจัดทำแนวทางการพัฒนาสถิติทางการ ซึ่งพบว่า มีรายการสถิติทางการที่กรมเป็นเจ้าของข้อมูล จำนวน 48 รายการ ประกอบด้วย

- รายการสถิติทางการที่ความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูลเป็น Tier1 จำนวน 48 รายการ โดยมีรายละเอียดตาม URL หรือ QR Code ดังภาพ 29

<https://docs.google.com/spreadsheets/d/1bLxUQJSH0KUZgm1Yl8lmnlBnUDcjjcpf/edit?gid=792279480#gid=792279480>

ภาพ 29 QR Code รายการสถิติทางการที่กรมเป็นเจ้าของข้อมูล

2) รายการสถิติทางการที่หน่วยงานในจังหวัดเป็นเจ้าของข้อมูล

การพัฒนารายการสถิติทางการจะพิจารณาความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูลและหน่วยงานของแต่ละรายการสถิติทางการ เพื่อจัดทำแนวทางการพัฒนาสถิติทางการ ซึ่งพบว่า มีรายการสถิติทางการที่หน่วยงานในจังหวัดเป็นเจ้าของข้อมูล จำนวน 134 รายการ ประกอบด้วย

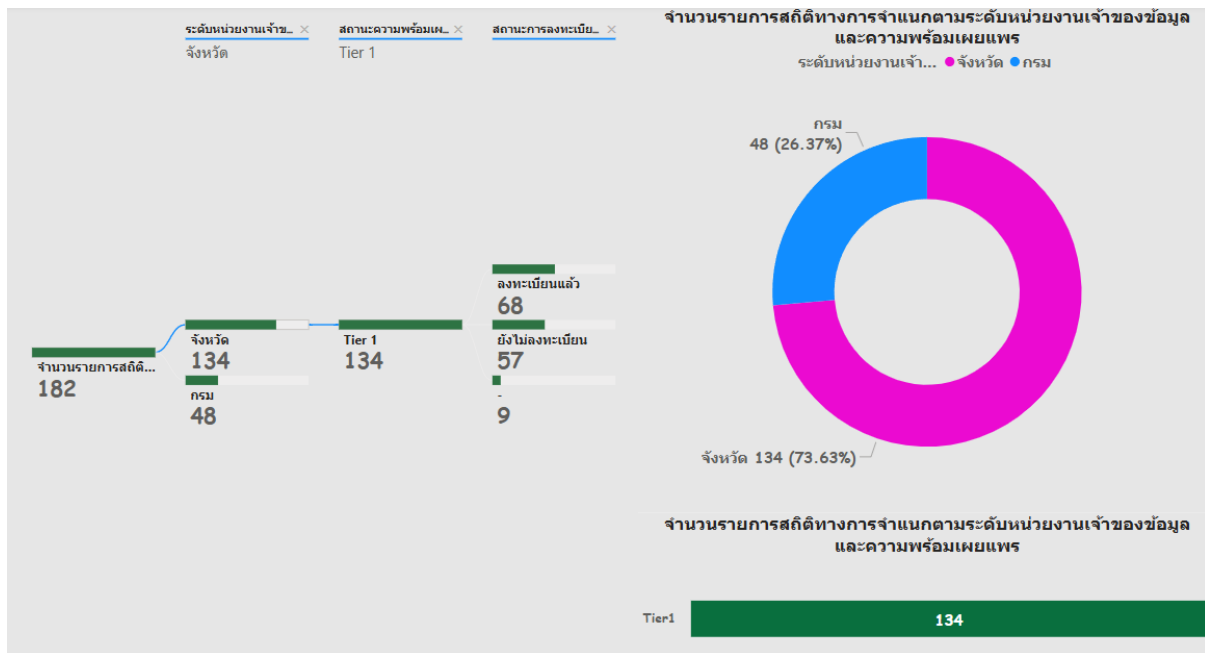
- รายการสถิติทางการที่ความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูลเป็น Tier1 จำนวน 134 รายการ โดยมีรายละเอียดตาม URL หรือ QR Code ดังภาพ 30

<https://docs.google.com/spreadsheets/d/1bLxUQJSH0KUZgm1Yl8lmnlBnUDcjjcpf/edit?gid=744767513#gid=744767513>

ภาพ 30 QR Code รายการสถิติทางการที่หน่วยงานในจังหวัดเป็นเจ้าของข้อมูล

สรุปจำนวนรายการสถิติทางการจำแนกตามความเป็นเจ้าของและความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูล ดังภาพ 31

ภาพ 31 จำนวนรายการสถิติทางการจำแนกตามความเป็นเจ้าของและความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูล

4.2.2 แนวทางการพัฒนาสถิติทางการที่มีหน่วยงานรับผิดชอบ

1) แนวทางการพัฒนาสถิติทางการที่ความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูลเป็น Tier 1

การพัฒนารายการสถิติทางการที่ความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูลเป็น Tier 1 เป็นการดำเนินการพัฒนาเฉพาะรายการทางการที่มีค่านิยมและวิธีการผลิต มีข้อมูลพร้อมเผยแพร่ และมีหน่วยงานรับผิดชอบที่หน่วยงานในจังหวัดเป็นเจ้าของข้อมูล เพื่อให้หน่วยงานเจ้าของข้อมูลนำรายการสถิติทางการขึ้นระบบบัญชีข้อมูลจังหวัด และลงทะเบียนชุดข้อมูลที่อยู่ในหมวดหมู่สาธารณะบนระบบบัญชีข้อมูลภาครัฐ เพื่อแบ่งปันแลกเปลี่ยนข้อมูลสถิติทางการกับหน่วยงานอื่น ๆ รวมทั้งสามารถนำข้อมูลที่มีความพร้อมใช้ไปวางแผนนโยบาย แผนการปฏิบัติงาน และติดตามประเมินผลการพัฒนาจังหวัด ดังนั้น จำเป็นต้องมีแนวทางการพัฒนาสถิติทางการเพื่อให้ข้อมูลมีคุณภาพและตรงตามมาตรฐานสถิติที่สามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจได้ โดยมีรายการสถิติทางการที่ความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูลเป็น Tier 1 จำนวน 134 รายการ

โดยมีรายละเอียดตาม URL

<https://docs.google.com/spreadsheets/d/1KsEeau1nyuzynDln0gNuOwPktYKwpTt6/edit?gid=1871237966#gid=1871237966>

หรือ QR Code ดังภาพ 32

ภาพ 32 QR Code แนวทางการพัฒนาสถิติทางการที่ความพร้อมเผยแพร่เป็น Tier 1

ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ ทางการ

การดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดภูเก็ต (พ.ศ. 2566 – 2570) เป็นการจัดทำรายการข้อมูลสถิติทางการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด ที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนาฯ และแผนพัฒนาระดับต่าง ๆ รวมถึงเป็นการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานตามยุทธศาสตร์จังหวัด พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ ซึ่งต้องอาศัยการบูรณาการร่วมกับภาคีเครือข่ายในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่การกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์จนถึงการขับเคลื่อนการดำเนินงานในระดับพื้นที่ ภายใต้การกำกับติดตามโดยคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัด เพื่อให้จังหวัดมีข้อมูลในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานที่ชัดเจน สอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งนโยบายและแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้จากการดำเนินงานจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด พบว่ามีปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 ปัญหา อุปสรรค

5.1.1 ข้อจำกัดของหน่วยงาน

- การจัดทำข้อมูลสถิติทางการที่สำคัญของจังหวัดเป็นภารกิจที่ทุกหน่วยงานในจังหวัดต้องมีส่วนรับผิดชอบร่วมกัน ความสำเร็จของการดำเนินงานจึงขึ้นอยู่กับความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการประสานงานที่ต่อเนื่องและเป็นระบบ อย่างไรก็ตาม การปรับเปลี่ยนหรือโยกย้ายเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องอาจส่งผลให้การดำเนินงานไม่ต่อเนื่อง และทำให้เจ้าหน้าที่ใหม่ที่เข้ามารับหน้าที่ขาดความเข้าใจในขั้นตอนและกระบวนการดำเนินงาน เช่น การจัดทำไฟล์ข้อมูลในรูปแบบ CSV การขาดความชำนาญในการนำข้อมูลสถิติทางการขึ้นระบบบัญชีข้อมูลจังหวัดและการลงทะเบียนบนระบบบัญชีข้อมูลภาครัฐ

- หน่วยงานบางหน่วยงานยังขาดการตระหนักถึงความสำคัญของการจัดทำข้อมูล ส่งผลให้การดำเนินงานหรือการประสานงานอาจไม่ได้รับความร่วมมืออย่างเต็มที่

5.1.2 ข้อจำกัดด้านข้อมูล

- ชุดข้อมูลสำคัญบางรายการยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล เนื่องจากเป็นประเด็นหรือภารกิจใหม่ จึงจำเป็นต้องมีการมอบหมายหน่วยงานรับผิดชอบ ผ่านกลไกคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัด

- ข้อมูลภายในจังหวัดไม่เพียงพอ เนื่องจากข้อมูลบางรายการมีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง มีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดเก็บข้อมูล หรือเป็นข้อมูลในระดับพื้นที่ย่อย ซึ่งอาจจะไม่มีการจัดเก็บมาก่อน ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการรวบรวม

- ข้อมูลบางรายการเป็นข้อมูลที่สำคัญ มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่อง แต่มีหน่วยงานจัดเก็บหลายหน่วยงาน ทำให้เกิดความซ้ำซ้อนของข้อมูล

- ข้อมูลบางรายการยังไม่พร้อมใช้งาน เนื่องจากหน่วยงานยังจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบกระดาษ ส่งผลให้การรวบรวมและการสืบค้นข้อมูลเป็นไปอย่างล่าช้าและไม่มีประสิทธิภาพ

5.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติทางการ

5.2.1 การพัฒนาด้านการประสานงานกับหน่วยงาน

- การวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของจังหวัดในด้านต่าง ๆ ให้สามารถเทียบเคียงกับระดับสากล ดังนั้น ข้อมูลที่ใช้ประกอบการตัดสินใจควรครอบคลุมทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง โดยการดำเนินการจัดทำข้อมูลสถิติทางการควรเริ่มจากการพัฒนาข้อมูลในระดับพื้นที่ก่อน เพื่อให้จังหวัดสามารถประเมินศักยภาพของตนเอง สำหรับในระยะต่อไปจังหวัดควรใช้กลไกในรูปแบบคณะกรรมการจัดทำข้อมูลในระดับมหภาค โดยประสานความร่วมมือกับหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นสำหรับการเชื่อมโยงและสนับสนุนการตัดสินใจ

- การจัดประชุมชี้แจงให้กับหน่วยงานในระดับจังหวัดเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดเก็บข้อมูลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดได้รับทราบ รวมถึงสร้างการยอมรับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- การพัฒนาด้านการบริหารจัดการระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารข้อมูลของจังหวัด ควรพัฒนาสมรรถนะบุคลากร รวมถึงพัฒนาระบบสารสนเทศโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ด้วยการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูล ให้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผล และการใช้ข้อมูล นอกจากนี้ ควรมีการประเมินผลและติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ

5.2.2 การพัฒนาด้านข้อมูล

- การพัฒนาคุณภาพข้อมูลในระดับจังหวัดมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจังหวัดจะนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจดำเนินการในด้านต่าง ๆ ข้อมูลที่ดีต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความครบถ้วนและสมบูรณ์ สอดคล้องกับความต้องการของจังหวัด สำหรับรายการข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบ ควรกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบในการจัดเก็บข้อมูลให้ชัดเจน ผ่านกลไกคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัด

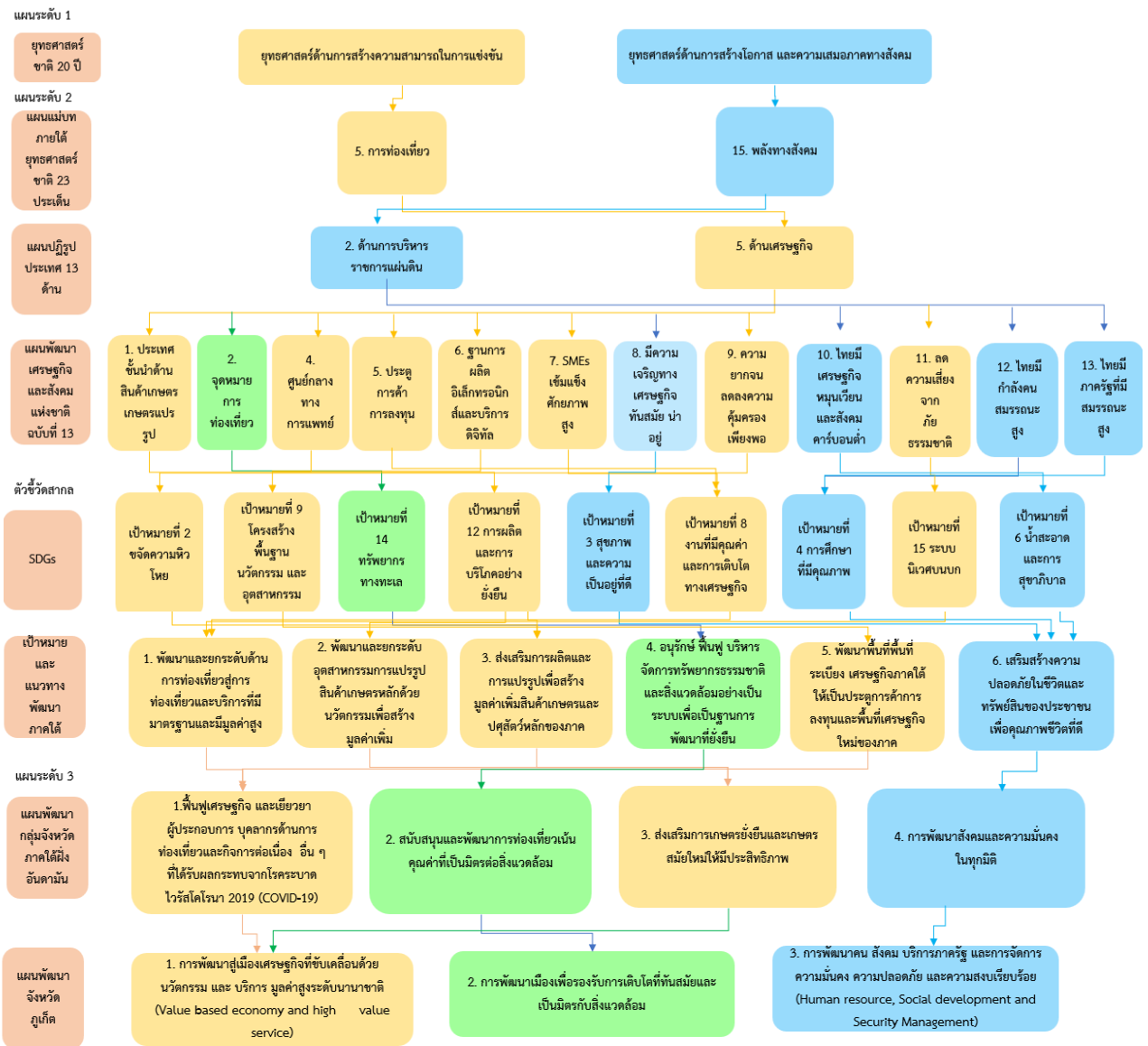
- การพัฒนาศักยภาพการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ ให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ มีความสมบูรณ์ทันสมัย และพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา โดยมีการจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล พร้อมทั้งกำหนดค่านิยมและคำอธิบายให้ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานสามารถใช้เป็นแนวทางดำเนินการ

- การกำหนดกรอบในการจัดเก็บข้อมูลให้ชัดเจน โดยระบุผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บและรายงานข้อมูลในแต่ละด้าน และคำอธิบายให้ชัดเจน และป้องกันการจัดเก็บข้อมูลซ้ำซ้อนกัน

- การบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ควรใช้หลักการการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐและเอกชน โดยอาจจัดตั้งคณะทำงานของจังหวัดเพื่อรับผิดชอบการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ เช่น การเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลในระดับจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและสมบูรณ์สำหรับการตัดสินใจและกำหนดทิศทางของจังหวัด

ภาคผนวก

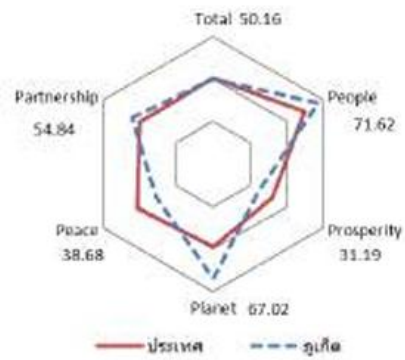
แผนภาพการวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาจังหวัด
ภายใต้แผนพัฒนาจังหวัดที่เป็นปัจจุบันที่สอดคล้องกับ
ยุทธศาสตร์และแผนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด

ภาพ ก1 การวิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาจังหวัด ภายใต้แผนพัฒนาจังหวัดที่เป็นปัจจุบันที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแผนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด

ตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด

ดัชนีการพัฒนาระดับจังหวัดภูเก็ต

มิติการพัฒนา	ค่ากลางของประเทศ					ภูเก็ต				
	2560	2561	2562	2563	2564	2560	2561	2562	2563	2564
ภาพรวม	48.71	48.64	52.02	49.25	50.23	56.92	54.20	55.95	49.71	50.16
ด้านการพัฒนาคน (People)	60.97	63.27	63.81	64.05	62.08	75.49	77.68	77.13	76.76	71.62
ด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity)	45.41	46.27	45.22	38.31	39.80	58.49	57.93	55.43	34.96	31.19
ด้านสิ่งแวดล้อม (Planet)	49.96	49.50	48.46	47.92	48.69	66.14	66.70	68.41	65.25	67.02
ด้านสันติภาพและยุติธรรม (Peace)	55.67	56.33	59.80	52.53	51.50	35.29	30.80	33.18	38.22	38.68
ด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา (Partnership)	36.04	35.37	46.77	45.29	49.90	57.98	50.61	56.53	45.36	54.84

หมายเหตุ: * ตัวชี้วัดที่มีการผูกผันข้อมูล
 ** ตัวชี้วัดที่มีการเก็บข้อมูลล่าสุดปี 2563
 *** ตัวชี้วัดที่เป็นข้อมูลปีเว้นปี มีข้อมูลปี 2560 2562 2564

ภาพ ข1 ดัชนีการพัฒนาระดับจังหวัดภูเก็ต

ค่าตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต

ตัวชี้วัด	ค่ากลางประเทศ					ภูเก็ต				
	2560	2561	2562	2563	2564	2560	2561	2562	2563	2564
ด้านการพัฒนาคน (People)										
PP 01 สัดส่วนประชากรวัยกลางคน (ร้อยละ)*	8.36	8.65	6.25	6.75	5.62	0.05	2.54	0.40	0.00	0.63
PP 02 ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ)* **	9.95	10.19	9.78	9.39	9.68	9.21	9.33	9.96	10.42	10.59
PP 03 เด็ก 0-5 ปีที่มีพัฒนาการสมวัย (ร้อยละ)	96.08	96.56	97.54	89.83	84.19	94.30	95.97	98.28	89.52	79.10
PP 04 อัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15-19 ปี (ต่อปก.หญิงอายุ 15-19 ปีพันคน)*	40.54	35.13	31.64	29.13	25.41	47.93	45.81	36.66	30.18	18.29
PP 05 ประชากรที่เจ็บป่วยที่เป็นผู้ป่วยใน (ร้อยละ)*	29.53	30.99	32.57	31.88	33.46	26.06	25.24	26.24	28.35	32.37
PP 06 อัตราส่วนประชากรต่อแพทย์ (คน/แพทย์)*	2,676	2,549	2,350	2,610	2,450	988	901	861	995	932
PP 07 การเข้าเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา (ร้อยละ)	74.47	76.51	73.70	75.30	77.39	78.45	81.16	78.96	79.19	80.62
PP 08 จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยประชากรไทยอายุ 15-59 ปี (ปี)	7.98	7.97	8.06	8.19	8.37	9.91	9.88	9.78	10.10	10.71
PP 09 คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-NET ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (คะแนน)	31.89	33.60	31.06	32.73	31.70	37.47	39.34	36.33	39.27	38.83
ด้านเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity)										
PT 01 อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยของเดือนของครัวเรือนในจังหวัด (ร้อยละ)***	0.13	3.06	-0.91	3.05	5.79	25.70	2.02	-7.31	-3.70	-9.19
PT 02 อัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์จังหวัด (ร้อยละ)	4.13	3.86	-0.08	-4.04	1.87	4.58	8.04	3.60	-40.42	-26.54
PT 03 มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดเฉลี่ยต่อหัว (บาท/คน)	104,985	109,077	111,628	109,661	113,247	371,632	407,301	422,669	228,802	165,343
PT 04 อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยว (ร้อยละ)	10.49	8.46	1.67	-54.13	-53.90	11.94	6.17	-1.38	-75.51	-80.34
PT 05 อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)*	1.01	0.88	0.86	1.31	1.61	1.09	1.01	1.33	4.83	9.67
PT 06 อัตราส่วนหนี้เฉลี่ยต่อรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน (เท่า)* ***	0.63	0.62	0.58	0.62	0.69	0.50	0.53	0.54	0.53	0.71
PT 07 ผลิตภาพแรงงาน (บาท/คน)	113,618	118,262	120,953	117,101	118,741	475,634	513,859	529,443	330,141	257,699
PT 08 แรงงานที่มีหลักประกันทางสังคม (ร้อยละ)	20.80	23.26	24.93	26.14	31.00	61.99	70.84	73.92	58.60	59.75
PT 09 ครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยไว้สวดคงทนและเป็นของตนเอง (ร้อยละ)	80.94	82.93	81.87	84.64	83.81	42.83	44.73	41.77	41.91	50.56
PT 10 หมู่บ้านที่ถนนสายหลักให้การได้ตลอดปี (ร้อยละ)	59.64	60.07	62.49	62.89	61.69	92.31	91.76	91.21	89.01	86.81
PT 11 สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของรายได้* ***	0.420	0.413	0.408	0.412	0.407	0.336	0.343	0.339	0.366	0.387
ด้านสิ่งแวดล้อม (Planet)										
PN 01 อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด (ร้อยละ)	0.12	0.42	0.08	-0.06	-0.06	0.22	1.21	-0.10	-0.46	-0.64
PN 02 สัดส่วนปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้น (ร้อยละ)	29.25	22.24	16.81	20.08	20.01	90.91	90.00	90.00	83.76	84.76
PN 03 ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา (ร้อยละ)	16.35	16.42	16.66	16.35	17.27	24.27	24.41	24.43	24.43	24.02
PN 04 ประชากรที่ประสบภัยพิบัติ (ร้อยละ)*	0.45	0.11	0.38	0.45	0.97	0.00	0.00	0.00	0.00	0.16
PN 05 อัตราการร้องเรียนปัญหามลพิษ (เรื่องต่อประชากรแสนคน)*	0.57	0.55	0.31	0.52	0.31	0.99	0.73	0.00	0.72	0.00
ด้านสันติภาพและยุติธรรม (Peace)										
PC 01 การแจ้งความคดี ฆาตกรรม พืช และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (รายต่อปก.แสนคน)*	105.28	95.67	80.15	76.43	79.04	242.03	234.76	237.89	195.19	199.86
PC 02 จำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติด (ต่อแสนคน)*	509.57	510.16	561.17	504.27	518.20	1,916.59	1,878.30	1,945.36	1,789.51	2,014.40
PC 03 จำนวนผู้เข้ารับการบำบัดรักษาเสพติด (ต่อแสนคน)	252.31	304.60	337.87	292.19	250.87	368.14	325.20	331.03	188.67	158.32
PC 04 จำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ต่อแสนคน)	276.83	267.98	268.05	273.41	260.59	451.22	476.83	570.84	569.88	559.95
PC 05 การฆ่าตัวตายสำเร็จ (รายต่อประชากรแสนคน)*	6.96	7.67	9.19	10.57	10.47	2.83	9.36	6.22	8.17	4.20
ด้านความเป็นหุ้นส่วนพัฒนา (Partnership)										
PS 01 ประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ)	46.82	50.79	60.90	74.77	83.07	75.02	79.27	83.55	91.10	96.07
PS 02 ภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บได้ต่อรายได้รวมที่ไม่รวมเงินอุดหนุนและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ (ร้อยละ)	11.79	11.01	11.56	8.89	8.29	39.15	35.98	37.40	24.51	21.23
PS 03 ความสามารถในการเบิกจ่ายงบประมาณของจังหวัด (ร้อยละ)	77.96	70.14	71.87	59.53	69.82	66.14	42.46	45.86	27.31	61.24
PS 04 จำนวนองค์กรชุมชน (แห่งต่อประชากรแสนคน)	127.39	129.32	285.04	297.86	298.92	41.54	40.71	111.86	112.43	111.51

ภาพ ข2 ค่าตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต

คำอธิบายตารางบัญชีสถิติทางการที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาในระดับจังหวัด และคำอธิบายข้อมูล (Metadata)

ภาคผนวก ค1

ตาราง ค1 คำอธิบายตารางบัญชีสถิติทางการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัดภูเก็ต

ลำดับ	ชื่อคอลัมน์	ความหมาย
1	ประเภทประเด็น	ประเด็นที่ใช้นามาจัดทำบัญชีสถิติทางการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาในระดับจังหวัด ในเล่มแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด ประกอบด้วย แผนพัฒนาจังหวัด และอาจมีประเด็นสำคัญ ข้อมูลพื้นฐาน ข้อมูลเพื่อ เปรียบเทียบการพัฒนาจังหวัด เป็นต้น
2	ลำดับประเด็น	ลำดับย่อยของประเภทประเด็น
3	ชื่อประเด็น	ชื่อประเด็นภายใต้ประเภทประเด็น
4	บัญชีสถิติทางการ	ชื่อบัญชีสถิติทางการ
5	ห่วงโซ่คุณค่า (VC)	ชื่อห่วงโซ่คุณค่าที่เกิดจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาจังหวัดตามแผนพัฒนาจังหวัด
6	ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่เกิดจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่าที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาจังหวัดตามแผนพัฒนาจังหวัด
7	ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดตามประเด็นการพัฒนาจังหวัดของแผนพัฒนาจังหวัด
8	Official Statistics Identification (OS ID)	รหัสรายการสถิติทางการ
9	รายการสถิติทางการ	ชื่อสถิติที่มีความสำคัญต่อการใช้ในการกำหนดนโยบายเพื่อการพัฒนาจังหวัด ที่รวบรวมไว้เป็นบัญชีสถิติทางการตามแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด
10	การจัดจำแนก	การจัดกลุ่มข้อมูลอย่างมีความหมายและเป็นระบบให้อยู่ในรูปแบบที่เป็นมาตรฐาน เพื่อใช้ในการกำหนดแนวคิด เหตุการณ์ สิ่งของ หรือบุคคลที่มีความคล้ายคลึงกัน เช่น เพศ อายุ/กลุ่มอายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพการทำงาน อุตสาหกรรม/ประเภทกิจการ รายได้ ขอบเขตเชิงภูมิศาสตร์หรือเชิงพื้นที่ ผลิตภัณฑ์
11	ระดับการนำเสนอผล	มิติการจัดจำแนกประเภทขอบเขตเชิงภูมิศาสตร์หรือเชิงพื้นที่ในระดับย่อยที่สุดในการนำเสนอข้อมูล

ลำดับ	ชื่อคอลัมน์	ความหมาย
12	สถานะความพร้อมเผยแพร่ของข้อมูล (Tier)	การจัดสถานะความพร้อมข้อมูลออกเป็น Tier ที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยการนำรายการสถิติมาจัดกลุ่มเพื่อปรับให้เข้ากับบริบทของประเทศไทย โดยแบ่งเป็น 3 Tier ประกอบด้วย Tier 1, Tier 2 มีหน่วยงานรับผิดชอบ, Tier 2 ไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบ และ Tier 3
13	หน่วยงานเจ้าของข้อมูล	ชื่อส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบดูแลข้อมูลโดยตรง สร้างความมั่นใจได้ว่าการบริหารจัดการข้อมูลสอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐาน กฎระเบียบ หรือกฎหมาย
14	ระดับหน่วยงานเจ้าของ ข้อมูล	ระดับการบริหารราชการแผ่นดินตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งได้บัญญัติให้การบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ระดับการบริหารราชการแผ่นดิน ในที่นี้ จะหมายรวมเฉพาะการบริหารราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ได้แก่ 1) การบริหารราชการส่วนกลาง ระดับ “กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่อ อย่างเป็นทางการและมีฐานะเป็นกรม” 2) การบริหารราชการส่วนภูมิภาค ระดับ “จังหวัด”
15	Metadata ของรายการ สถิติทางการที่จังหวัดเป็น เจ้าของข้อมูล	ความสมบูรณ์ของการจัดทำคำอธิบายข้อมูลหรือเมทาดาทาสำหรับชุด ข้อมูลภาครัฐ (Metadata Standard) ใน 2 ลักษณะ คือ - มี (14 Mandatory + Optional ตามประเภทข้อมูล) - มี (เฉพาะ 14 Mandatory)
16	ชื่อชุดข้อมูล	ชื่อของชุดข้อมูลที่กำหนดโดยองค์กรที่รับผิดชอบข้อมูล
17	สถานะการลงทะเบียน GD Catalog	สถานะที่นายทะเบียนบัญชีข้อมูลภาครัฐอนุมัติบัญชีข้อมูล ลงทะเบียนแล้ว ยังไม่ลงทะเบียน
18	URLของรายการสถิติ ทางการที่ลงทะเบียนบน GD Catalog	URL ของชุดข้อมูลหรือรายการสถิติทางการที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่นายทะเบียนบัญชีข้อมูลภาครัฐอนุมัติบัญชีข้อมูล
19	URL ของรายการสถิติ ทางการบนระบบบัญชีข้อมูล จังหวัด/ระบบบัญชีข้อมูลหน่วยงาน	URL ของชุดข้อมูลหรือรายการสถิติทางการที่เกิดขึ้นจากการขึ้นทะเบียน ชุดข้อมูลบนระบบบัญชีข้อมูลจังหวัด/ระบบบัญชีข้อมูลหน่วยงาน
20	Row	ลำดับแถวของข้อมูล

ภาคผนวก ค2

คำอธิบายข้อมูล (Metadata)

<https://drive.google.com/drive/folders/1zE5TOHUjXKXQevz7J2zRAyw5xnI9O2LL?usp=sharing>

ภาพ ค2 QR Code แสดงคำอธิบายข้อมูล (Metadata)

คณะผู้จัดทำ ลำดับ	ตำแหน่ง	องค์ประกอบ
1	ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต	ประธานกรรมการ
2	รองผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต (ที่กำกับดูแลหน่วยงาน)	รองประธานกรรมการ
3	ปลัดจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
4	นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
5	นายกเทศมนตรีนครภูเก็ต	กรรมการ
6	นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
7	หัวหน้าสำนักงานจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
8	ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
9	ท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
10	คลังจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
11	ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
12	พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
13	วัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
14	ศึกษาธิการจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
15	แรงงานจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
16	พัฒนาการจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
17	ขนส่งจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
18	เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
19	หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
20	ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ 15 (ภูเก็ต)	กรรมการ
21	ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
22	ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สอนง.ภูเก็ต	กรรมการ
23	ผู้อำนวยการท่าอากาศยานภูเก็ต	กรรมการ
24	ผู้กำกับการตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
25	ผู้กำกับการด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานภูเก็ต	กรรมการ

คณะผู้จัดทำ ลำดับ	ตำแหน่ง	องค์ประกอบ
26	ผู้กำกับการ 2 กองบังคับการ ตำรวจท่องเที่ยว 3	กรรมการ
27	เกษตรจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
28	สหกรณ์จังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
29	ประชาสัมพันธ์จังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
30	ผู้อำนวยการสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาภูเก็ต	กรรมการ
31	ผู้จัดการการประปาส่วนภูมิภาคสาขาภูเก็ต	กรรมการ
32	ผู้จัดการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
33	ประธานหอการค้าจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
34	ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
35	นายกสมาคมโรงแรมไทยภาคใต้	กรรมการ
36	นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต	กรรมการ
37	นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สาขาภาคใต้ เขต 2	กรรมการ
38	สภิติจังหวัดภูเก็ต	กรรมการและเลขานุการ
39	ผู้อำนวยการกลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สำนักงาน จังหวัดภูเก็ต	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
40	ผู้อำนวยการกลุ่มวิชาการสถิติและวางแผน สำนักงานสถิติ จังหวัดภูเก็ต	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
41	นักวิชาการสถิติชำนาญการ สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
42	นางสาวนัสรียะห์ สะแอ เจ้าหน้าที่บริหารจัดการข้อมูล สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ